

“Sosyalizmde ısrar, insan olmakta ısrardır”

YURTSEVER GENÇLİK

2 Aylık İdeoloji ve Kültür Dergisi

| Sayı: 23

| Mayıs/Haziran 2023

ÖLÜMÜ KALDIRDIK

ÖLÜMSÜZLÜĞÜ

YARATTIK!

BU SAYIDA

■ 02 Şehitlerin Anısı Ölümle Yaşam Arasındaki Köprüdür
Önder Apo

■ 06 Faşist Erdoğan Rejimi Apocu Gençliğin Öncülüğünde Yıkılacak
Baran Mawa

■ 11 Şimdi Zaman “Jin Jiyan Azadi, Serbixê Azadi” Zamanı
Axîn Mahîr Dicle

■ 15 O Bir Hakikat Yolcusuydu
Fuat Kav

■ 19 1 Haziran Hamesi Yenilenerek Zafere Ulaşmanın Adıdır
Nucan Serdoz

■ 24 Zilan'ı Zaferle Selamlamanın Tam Zamanı
Ş. Gulçiya Gabar

■ 28 1968 Gençlik Devrimi'nin Bayrağı Kürdistan Dağlarında Dalgalanıyor
Cemal Şerik

■ 31 Devrimci Halk Savaşı Zaferin Garantisidir
Baz Mordem

■ 35 Ailecilik ve Zihniyet Şekillenmesi
Nurhak Boran

■ 39 Ev Bîranîna Hevalan Her Di Bîramin de ye
Nûda Tolhildan

■ 40 Dersim Katliamı
Ş. Kasım Engin

■ 47 Ji Bo Kurdan Girîngiya Radyo Erîvan
Yurtsever Gençlik

Bizi Takip Etmek İçin
Kutucuklara tıklayın

EDITÖRDEN

Ölümü kaldırdık Ölümsüzlüğü Yarattık!

Değerli Yurtsever Gençlik!

Yurtsever Gençlik Dergisi olarak Mayıs ve Haziran sayısı ile sizlerle. Dergimizin bu sayısında Mayıs ve Haziran aylarını kapsayan birçok farklı yazıya yer verdik. Bilindiği gibi Mayıs Ayı Kürt Özgürlük Hareketi ve Kürt halkı için derin bir anlam taşımaktadır. Enternasyonalist Önderimiz Haki Karer yoldaşın bu ayda şehadete ulaşmasıyla birlikte partileşme kararı alınıyor ve PKK'nin tohumları atılıyor. Yine Türkiye sol sosyalist gençliğinin önder isimleri bu ayda işkencelerde, dar ağaçlarında katlediliyor. Haziran ayı ise Şehit Zilan (Zeynep Kınacı) arkadaşın fedai eylem gerçekleştirerek tanrıçalaştığı, yine yenilenmenin adımı olarak 1 Haziran Hamlesinin gerçekleştiği ay olarak karşımıza çıkıyor. Bu sayıda Mayıs Ayı Şehitleri'nden, Şehit Zilan'a, Gençlik ve Genç Kadın perspektiflerinden devrimci halk savaşına kadar birçok farklı yazı içeriğini siz değerli okuyuculara taşıyoruz.

Böylesi kritik bir süreçte anahtar rolü oynayan gençler ve genç kadınlar olarak dönem görev ve sorumluluklarımızı bize hatırlatan yazıları örgütlenmek için bekleyen her gence ulaştırmanız ve okutmanız dileğiyle.

Bizi okuyun Bizi Tanıyın

Genç Başladık Genç Başaracağız!

Editör

ŞEHİTLERİN ANISI ÖLÜMLE YAŞAM ARASINDAKİ KÖPRÜDÜR

18 Mayıs'ı şehitler günü olarak anıyoruz. İlk büyük şehidimiz Haki KARER ve ardından Dörtler, daha sonra yüzlercesinin bugüne yakıştırdıkları kahramanca direniş, parti tarihimizde anlamlı bir gün olarak yerini almıştır. Şehitlik günü, kavranması ve gereklerinin yerine getirilmesienzor olan bir kavramdır. Şehidi anlamak, şehide hakkını vermek, şehidin vasiyetine göre yaşamak bir devrimcinin en temel ve başta ele alması gereken görev ve sorumluluk olduğu gibi; bunu egemen kılmak, onun savaşımını kesin vermek, bağlılığın en vazgeçilmez bir gereğidir. Halen hatırımdadır, "Haki KARER'in anısına nasıl karşılık verebiliriz" dediğimde, bazı arkadaşlar, "bir polise saldıralım, intikamını öyle alırız" demişti. Bu düşünce hiç de aklıma yatmamıştı. Tamam, o katili bir gün yakalarız, provokatörün cezasını veririz, bu olur, fakat, bunun da anıyı kurtarmayacağını çok iyi gördük ve uzun süre düşündükten sonra, aynı yıl, bugünkü parti program tasarısını şehit düştüğü mahallede kaleme aldık ve sanıyorum kendimize göre anıya bir karşılık vermenin en uygun biçimi budur dedik. O, bizi ba-

sit bir gençlik grubundan partileşmeye karar veren bir grup durumuna taşırdı. Demek ki, partileşmede şehidi ve ilk şehidi anlamak, gerekeni yapmak çok önemli bir rol sahibi olmaktır ve tarih, bu partileşme çabamıza da denilebilir ki, bir yılbaşı gibi anlam kazandırdı. Ulusal tarihin en temel bir kilometre taşı olarak yerini buldu. Şehidin anısında ısrar, gerekeni yapmak, daha sonraki bütün şehitleri bağladığı gibi, yaşayanlara da kesin yaşam çizgisi haline getirildi ve bu eşittir savaş çizgisi. Halk savaşı çizgisine kadar da taşırıldı. Şehitlere böyle bağlanmasını bilmeyenler, kesinlikle saygısız oldukları gibi, asla saygıdeğer kişilikler haline de gelemezler. Şehide, şehidine hakkını vermeyenler, onların anısını esas alıp yaşamını düzenlemeyenler, parti gerçeğimizin de sağlıklı bir militanı haline gelemezler. Bizim bir şehit için yaptığımızla, sizlerin yanı başınızda, hatta sorumluluğunuz altında binlercesinin yaşandığını düşünürseniz ve anılarına tek tek sağlam bir karşılık vermediğinizi göz önüne getirirseniz, kendi kişiliksizliğinizi ve partileşmeyen kişiliğinizin önemli bir nede-nini daha bilince çıkarmış olursunuz. Şehide hakkını verseydiniz, eminim ki şu

andaki değerlendirmeleri yapmazdınız. Ol-
dukça parti kişiliğine uymayan, saygısını esas
almayan bu yaklaşımları sürdürmezsiniz. Bu
kadar şehidi yüreğine sığdıranlar, kesinlikle
bu kadar yetersizlikleri sergileyemezler.
PKK şehitleri belki de insanlığın en köklü
şehitleri olarak da düşünölmeye değerdir.
En temel bir hatanız, şehidin anlamını PKK
gerçeğinde hakkıyla bilince çıkarmama,
gururunuzda sindirememenizdir. Birçok
konuda olduğu gibi, bu konuda da kendinize
göre bir tarz seçmişsiniz. Eğer doğru sonuç
alacaksanız, ciddi olarak kendinizi parti
gerçeğinde adeta bıçağı yatırı gibi yatırı-
mak ve sağlığı kavuşturmakla yükümlüyüz.
Savaş çizgisinde yine bütün bu yetmezliklere
neşter vurup, son vermek... ancak
böylelikle şehit- lere bağı-
olmak müm- kündür
ve bu da kişinin
kazanım gücüdür.
Şehitlerine saygıyı
böyle anlam-
laştırmayanlar,
ağıyla kuş da yaka-
lasalar bu
davada fa-
zla anlam,
değer
ifade
etmez-
ler.

Sayılarını

hatırlamada güçlük çekiyorum. Ve hatta öyle
değerli şehitler var ki, çoğunun adını bile
bilmiyo- ruz. Ve belki de bazılarını bilemeye-
ceğiz. En önemlisi, her birisi neredeyse bir
kitap yazılması gereken şehitler, ama nered-
ey- se hafızalardan silinip gidecek. Buna bir
çare bulmak gerekir. Bu çarenin de en baş-
ta geleni, yenilmez bir parti ve onun savaş
çizgisi olduğu kadar, onun sağlam militan
güvencesini kişiliğimizde gerçekleştirmektir.
Şehitlerin huzurunda başka tür eğilimin,
huşu getirmenin ifadesi olamaz. Şehitleri
mutlak doğru anlayıp bilmemiz gerekir. Ben-
im en büyük endişem, bu yaşadığınız yüzey-
sellik, yine saygıdan uzak, oldukça hafif,
yani yaşam, mücadele yaklaşımlarınız ve

bu şehidin anısına en büyük kötölük-
tür. PKK'nın şehitler bilançosuna bak-
tığımızda, hele onların çok yüce olan
niteliklerini göz önüne getirdiğimizde,
mevcut kişiliklerle anlaşılmamız, sizi bu
temelde layık bir şehit vasiyetçisi olarak
değerlendirmemiz çok zordur. En tem-
el bir sorunumuz; bu kadar kapsam
kazanan şehitlerimize layık olmayı
güvence altına almaktır. Hatta ben ken-
di eylemimi geliştirirken en temel bir-
cin amacımın şehit vasiyetini güven-
ceye almak olduğunu çok iyi biliyorum.

Şehidin Anısında Ölmek Değil Yaşamak, Savaşmak Ve Mutlak Başar- mak En Doğrusudur

Hareketimizin en önemli
nedeni; şehidin anlamının,
onun vasiyetinin boşa
gitmemesi için, örgüt
sürekliliğini, savaş
çizgisinin gelişimini,
yenilmeyen partisini
gerçekleştirmek-
tir. Niçin? Çünkü
şehit anısı
dayatıcıdır
ve ger-
ekleri mutlak ye-
rine getirilmeyi
emreder. Bu şuur
bende birincidir.
Bütün şuurların
önündedir. Hareketimi
yönlendiren saik , etken diyo-
rum. Çünkü bunu temel hareket

ettiren etken olarak düşüneme- yenler-
in diğer değerlere saygıyla yaklaşı-
cağını, sağlıklı ve gerçekçi anlam vere-
ceğini fazla olasılıklı görmüyorum.
Çünkü şehitler en temel değerdir. Aca-
ba bu gücünüz var mı? Şehitler için
yaşamak, şehit için çalışmak, şehit
için başarmak; buna gücünüz var mı?
Şehit için ucuz ölmek, kesinlikle doğ-
ru olmadığı gibi, belki de en büyük
saygısızlıktır. Şehidin anısında ölmek
değil, yaşamaktan, savaşmaktan ve
mutlak başarmaktan bahsetmek daha
doğru olur. Her şahadetin içinde bir
eksiklik vardır. Anıya bağı olan, şehi-

din vasiyetini esas alan, aslında birincil planda o eksikliği gidermeyle görevlidir. Benzer bütün şehitlere baktığımızda, şehide böyle bağlılığın daha sonraki kahramanca yürüyüşlerin ve zaferlerin bu nedene dayandığını görebiliyorum. PKK'nin şehitleri bu anlamda hem sayısal, hem de özelliysel olarak o kadar kapsamlıdır ki, belki de yaşam militanlarından daha fazladır, güçlüdürler, komutandırlar, hatta kalanlar belki de onların silik bir gölgesi durumundadırlar. O halde silik bir gölge olmaktan çıkılmak isteniyorsa, şahadete götüren eksiklik neydi, onu görmeli. Ben, Haki KARER'in şahadetinde eksikliği hemen şöyle tespit ettim. Ki, Haki'nin az çalışmasından, amaç bağlılığından, onun eksikliğinden ileri gelmiyordu. O koşullarda bile amaca ve çabaya hepimizden daha fazla bağlı ve katılan birisiydi. Ama objektif olarak eksiklik; örgütün olmayışıydı. Eksiklik, örgütün sürekliliği yoktu. Demek ki, benim bu şahadete yapabileceğim en büyük iyilik, hem örgütü yaratmak hem de onun sürekliliğini sağlamaktı. Haki, eylem yapmıştı. İlk dönemlerde bazı faşist yönelimlerini ve düşman hedeflerini bombalamayı aklına koymuştu ve bu da örgütün taktiğini sağlama almayı beraberinde getiriyordu. Dönem için bu yerine getirilmesi gereken bu görevleri esas aldık. Şehidin anısına karşılık verdik. Sonuç, çok önemli tarihi bir gelişme oldu. Agit (Mahsum Korkmaz) için hatırlıyorum, şahadetindeki temel eksiklik; o şahadette olası gerçekleşebilecek noksanlık neydi? Gerillalaşamama tehlikesiydi. Benim, anı değerlendirmesinde yaptığım tespit; en az elliser kişilik gruplar halinde gerillayı Kürdistan dağlarında gezdirebilirsek, bu şehidin anısına en uygun karşılığı veririz dedik. Ve bir yıl geçmeden bu civarda gerillayı Kürdistan'da harekete geçirdik. Dikkat edin, 1986 baharındaki şahadete, 1987 baharında bu kapsamda bir yürüyüşle karşılık verildi. Bunu kendim için en büyük bir vicdan borcu olarak bellemiştim. Gerçekleştirdiğim de en önemli bir aşamayı sağladığımıza inanmıştım. Ondan sonraki gerilla gelişmelerinin kesinlikle Agit'in anısına amansız bağlılığın bir gereği olarak geliştiğini

düşünmelisiniz. O, çok önemli bir görevdi, çünkü gerilla erimek üzereydi. Var olan gruplar her an dağılmakla karşı karşıyadılar. Tüm gücümüzü ortaya koymasaydık, Agit'in anısı da hızla hafızalardan silinebilirdi. Ama yüklendik, yıl yıl yüklendik. Sonuç, işte gerillanın bu günkü düzeye gelmesidir. Şehidin anısına sağlam bir karşılık vermenin ne kadar tarihi bir adıma yol açtığını bir kez daha gördük. Mazlum, Kemal ve Hayrilerin de anısına, işte bugün yine andığımız Ferhat Kurtayların anısına vereceğimiz karşılık; hareketimizin yine ülkeden kopukluğun önüne geçmek, hareketi Kürdistan'la birleştirmekti. Ve yurtdışı çalışmalarını bu anlamda olağanüstü bir çabayla ele aldık, yoğunlaştırdık. Ve aynı yıl, 1982'nin sonlarından itibaren partiyi taşırık ve şunusöylemişim; "bu şehitlerin anısı, ölümle yaşam arasındaki köprüdür. Üzerinden geçiyoruz, yaşama yöneliyoruz" dedik ve nitekim bunun da ne kadar tarihi bir dönüş olduğunu ve çok kalıcı bir iz bıraktığına herkes şahittir. Dikkat edilirse, Önderlik gerçeğinde şehitlerin çok önemli bir yeri olduğu gibi, başarıyı belirleyen en temel bir neden de, bu konuda anıya bağlılığın gerekleri olarak yapılan çalışmalardır. Sizler bu temelde kendinize yönelirseniz, en temel bir eksikliğinizi gidermiş olursunuz. Mutlak sorumlu tutulmanız gereken şehitlere karşı üzerinize düşen somut görevleri yeterince idrak edememeyi ve gereklerini yerine getirmemeyi esas alınız. Başarı olmaz tarzındaki dayatmalar düşmanındır. Ardıllarına düşen zaferin nasıl gerçekleşemeyeceğini kanıtlamak değil, şehitler köprüsünden nasıl layıkıyla geçileceğidir. En büyük yenilgi şehide karşılık vermemektir. Hatta düşünün, bir çırpıda yürekten attığınız insanlar var, yanınızda gencecik insanlar şehit düşmüşler. Onların anısına karşılık vermeye gücünüz yok ve bu da sizin yenilginizdir. Düşünün, ölüme gönderiyorsunuz, ama hiç vicdanınız bile sızlamıyor. En önemlisi, onların kutsal bir amacı var, ne yapılması gerektiğini kendinize sorun yapmıyorsunuz kendinize. Sonuç, savaş içinde değerlerin muazzam aşınması, amaçtan uzaklaşma, çok çirkin kişiliklerin saflarımızda boy vermesi. En

önemli neden demek ki, şahadet çizgisine hakkıyla bağlı olmamaktan kaynaklanıyor. Bilmeniz gerekir ki, şehitlere bu temelde tüm yönleriyle anlam vermeden ve en önemlisi de gereken anı çalışması ve savaşımını vermeden siz kurtulamazsınız. Asla vicdan muhasebesini yapmazsanız, vicdanınızı aklamayamazsınız. Tabii değerli bir parti militanı da olamayacağınız için, etkili bir başarınız da olmayacaktır. O halde, bir kez daha sizlere, çok kabarık bir liste kadar, çok insani, ulusal, sınıfsal özellikleri olan bu şehitleri iliklerinize kadar tanıma-ya, anlamaya ve gereklerini, çalışma gereklerini, savaş gereklerini, başarı gereklerini mutlaka yerine getirmeye çağırıyorum. Bu şehitler gününde, bir kez daha mücadelecî yaşamınızda şehitlere mutlaka hakkını verme sözünü yerine getirebileceğinize dair, gerektiğinde kendini yeniden yaşama ve savaşa katarak sözlerinin gereklerini pratikleştirmeye çağırıyorum.

Bizde Şehitlik Çizgisinde Yaşamla Ölüm Birleşmiştir

Şehitlerin ölümle yaşamının arasındaki farkı silen çizgisinde, aslında yaşıyor muyuz, ölüyor muyuz hiç belli olmadan gidiyoruz. Kısaca bizde, şehitlik çizgisinde yaşamla ölüm birleşmiştir veya ayrımı silinmiştir. Önderlik çalışma tarzı, ölümle yaşam arasındaki farkı kaldıran bir çalışma tarzıdır. PKK şehitliği kesinlikle bunu dayatır. Ölümden çok uzak bir yaşam olmadığı gibi, ölümden de yaşamın tükendiğini, yaşamın bittiğini düşünmeyen bir özelliği vardır.

Bu çok önemlidir. Siyasette, askerlikte, örgütte, kısaca her tür çalışmada ölümle yaşam arasındaki farkı ortadan kaldırmak. Hiç ölmeyecekmişiz gibi yaşandığını ve her zaman ölümle burun burunaymışız gibi yaşamayı esas aldın mı, şahadet çizgisinde yaşıyorsun demektir. Bu çalışmalar böyle yürüyor. Başka türlü komutanlık çizgisinde seyretmek mümkün olmuyor. Burada hala PKK'nin bazı vazgeçilmez yaşam biçimleri vardır. Onda seyretmedikçe iflah olunmaz. Düzendan aldığınız kişilik nedir? Düzendan

aldığınız yaşam nedir? Bir hiçtir. Dolayısıyla kendinize bir sıçratma yapmak istiyorsanız, PKK olayındaki yaşam ve ölüm çizgisinin böyle birleştirilmesi ve aslında bir yerde ölümü mahkum eden bir yaşam çizgisine sahip olunmasıdır. Bunun bazı gerekleri vardır. Eski, geri, uyduruk yaşam dürtülerini aşmak kadar, öyle basit korkularını da esas almamayı, bunları da yıkmayı emreder.

Bu da doğru cesaret ve onun yaşam ve savaşa yansımaya yol açar ki, en büyük kuvvet de bundan çıkar. Bu tabii, dediğim gibi her an ölümle burun buruna yaşamayı da gerektirdiği için, son derece dikkati, duyarlılığı da beraberinde getirir. Sizin gösterdiğiniz kör bir cesaretle ölüme yaklaşmayı asla kabul etmez. Aslında her an ölümle burun burunayız, şu ana kadar ölüm belki de herkese değmiştir. Ölümle burun buruna olmamıza rağmen, burnumdan bir damla kanı bile akıtmamıştır. Neden? Dikkat gücü, tedbir gücü çok yüksek olduğu için. Bu dünyanın en tehlikeli yaşayan kişisiyim. Fakat tehlikeler varsa, tehlikenin yakalayamadığı kişisiyim de. İşte bunun da PKK'nin başaran tarzıyla çok sıkı sıkıya bağlılığı vardır. Şimdi bu çok basit, küçücük yaşam veya ölüm, korku güdülerinizle bizim böyle gerçekleştirdiğimiz yaşam tarzını karıştırmayın ve kötüye de kullanmayın. Mümkünse mutlaka anlayın diyorum bunu, şehitler günü bunun için çok büyük bir fırsat. Sizin içtiğiniz sudan, teneffüs ettiğiniz havadan daha fazla böyle bir yaşam çizgisine ihtiyacınız vardır. Umarım anlarsınız. Anlasanız, bu bile sizin için çok sağlam bir yürüyüş, yaşam, savaş, başarı perspektifidir ve zaferi kesindir.

18 Mayıs 1996

Reber APO

FAŞİST ERDOĞAN REJİMİ APOCU GENÇLİĞİN ÖNCÜLÜĞÜNDE YIKILACAKTIR

Değerli Yurtsever Gençlik!

Öncelikle Mayıs ve Haziran ayı dolayısıyla öncelikle başta enternasyonal önderimiz Haki Karer yoldaş, Dörtler ve Mehmet Karasungur yoldaş şahsında bütün Mayıs ayı şehitlerini anıyoruz. Yine 1996 yılı Haziran'ında bedenini bomba yaparak tarihin seyrini değiştiren tanrıçamız Şehit Zilan'ı (Zeynep Kınacı) büyük bir minnetle anıyor, onların umutlarını zaferle taçlandıracağımızın sözünü yineliyoruz.

Faşizmle tarihi hesaplaşma anı gelip çatmıştır. Kürdistan toprakları üzerinde sürdürülen kök kazıma siyaseti 100 yıldır dur durak bilmemiştir. En acımasız vahşilikler Kürtlere reva görülmüştür. Kürt olmak bu coğrafyada dünyanın en büyük suçunu işlemekle eşdeğerdir. Kürt olma suçunu işleyen her bir beşer insanlığından utanacak muamelelerle karşı karşıya kalmıştır.

Tabiri caizse Kürt doğacağına bir taş olarak dünyaya gelmeyi ummuştur Kürt gençleri, Kürt çocukları. İnsanlığın en onurlu halklarından birine tarihin en alçakça onursuzlukları dayatılmıştır.

TC faşizmi deyip geçmemek gerekir. Doğup doğmayacağına, doğduğunda hangi ismi alıp almayacağına, nasıl yaşayıp yaşamayacağına, ne yapıp yapmayacağına, neyi düşünüp düşünmeyeceğine varana dek karar verendir. Varlığını inkar etmeyle yetinmeyen, varlığını Türk varlığına armağan etmeyi farz eden ceberrut bir sistemdir. Önder Apo: "TC, hayvanlaştıran rejimin adıdır" derken bu gerçeği derinden hissetmiş ve adını koymuştu. Şimdi günlük olarak bu gerçekle yatıp kalkıyoruz. 100 yıllık faşizm tecrübesinin ulaştığı zirve son 8 yılda AKP-MHP rejiminde vücut bulmuştur.

AKP-MHP rejimi tüm TC faşist

“AKP-MHP rejimi tüm TC faşist tarihinin sentezidir”

tarihinin sentezidir. Beyaz-siyah ve yeşil faşizm bu rejimin kanatları altında el ele vererek, kol kola girerek, yan yana durarak tüm hünerlerini meydana serdi. Kürdü en iyi ben imha ederim yarışına girdiler. Kürdün cenazesi üzerinden koltuklarını sağlamlaştırıp göbeklerini şişirdiler ve Sultan Süleyman’a bile nasip olmayan iktidar sarhoşluğuna kapıldılar. Ağızlarından kan damlayan zebaniler koalisyonunu oluşturdular Kürt gençlerini daha fazla katledebilmek için. Onlar için bu uğurda ne kadar kirli ve soysuz yöntemlere başvuracakları önemli değildi. Önemli olan mazlumların mazlumu bir halka ve onun en değerli oğullarına ve kızlarına teslimiyet bayrağı çekti. Her şey bu hiçleştirme amacı içindi. Peki sonuç ne oldu? 8 yılın sonunda Erdoğan ve Bahçeli başfaşistlerinin elinde ne var? Osmanlı imparatorluğu edasıyla tüm dünyaya meydan okuyan, tüm Kürdistan’ı fetih marşlarıyla işgale kalkan başfaşist Erdoğan’ın geldiği nokta seçim meydanlarında konuşamayacak düzeyde takatten düşmesi olmuştur. Asıl olan iktidardan düşme korkusudur. Erdoğan’ın paranoyak düzeyde kalp sıkışması yaşamasının nedeni koca faşist saltanatının yıkılma seslerinin her gün bir karabasan gibi üzerine çökmesiyle alakalıdır. Dolayısıyla faşist TC 8 yılın sonunda büyük oynadı, büyük aldattı fakat büyük de yanıldı. İşte 14 Mayıs seçimleri böylesi bir hesaplaşmanın arenası haline gelmiştir.

Değerli Yurtsever Gençlik!

Şu anda herkesin gözü 14 Mayıs seçimlerine çevrilmiş durumdadır. Tabi ki halkımızın, kadınların ve gençliğin de durumu benzerdir. Hakeza uluslararası bir çok güç, devlet ve iktidar kesimleri de yapılacak olan seçimlere kilitlenmiş

durumdadır. Şüphesiz herkes kendi penceresinden farklı bir anlam yüklediği gibi beklentileri de farklı olmaktadır. Uluslararası hegemonik güçler ve iktidar çevreleri kendi çıkarlarını rahatlıkla kabul ettirip yürütebilecekleri bir rejim beklentisindedir. Kaldı ki akp-mhp ikiz faşistleri Kürtlerin kökünü kazıma stratejisini başarmak için bu güçlere tüm ülkenin imkanlarını peşkeş çektiler. Hegemonik güçler de Erdoğan’ın başara-acağına inandıkları için sonsuz bir destek tutumu ve yaklaşımı içinde oldular. Kürdistan Özgürlük Mücadelesine dönük topyekun tasfiye konsepti bu güçlerin anlaşması ve ortak planlamasıyla bu biçimde hayata geçirilmişti. Rusya gibi halen de açıktan Erdoğan rejimini destekleyen güçler tutumlarında değişikliğe gitmediler. Fakat Nato şemsiyesi altındaki birçok hegemonik güç ise Erdoğan rejiminin hedeflenen amaca ulaşmadığını gördüğü için yaklaşımını değiştirmek zorunda kalmaktadır.

Yine Türkiye halkları da mevcut rejimin iktidarı altında inim inim inlediğini görünce, Erdoğan saltanatının koca bir yalan, hile ve aldatmadan ibaret olduğunu farkedince hakeza kan, acı ve gözyaşından beslenen bir kırk harailer düzeni olduğunu anlayınca artık yeter noktasına gelmiştir. Dolayısıyla bugün Erdoğan saltanatına karşı farklı amaçlarla da olsa geniş bir koalisyon oluşmuş durumdadır. Yalnız altı çizilmesi gereken çok önemli bir nokta vardır. Son kertede Erdoğan rejiminin çöküş aşamasına gelmesini sağlayan 8 yıldır tarihin en korkunç saldırılarına karşı fedaice, fedakarca ve emsalsiz bir adanmışlıkla direnen, savaştan Kürdistan Özgürlük Hareketi olmuştur. Başta İmralı’da Önder Apo’nun direnişi olmak üzere Kürdistan dağlarından ovalarına topyekun bir savaş içerisinde olan geril-

lanın duruşu faşist düzeni
çöküş noktasına getiren
esas etken olmuştur.
Hepimizin anlaması
gereken ve 14 Mayıs
seçimleri öncesinde
unutmaması
gereken temel
husus budur. Eğer
bu direniş,
mücadele ve savaş
yürütülmeseydi
değil 14 Mayıs
seçimlerinde
Erdoğan
faşizminin yıkılması
bin seçim de yapıl-
saydı değişen bir durum
olmaya-

ÖLÇÜ
ZAP TIR!

*“Eğer bu direniş, mücadele ve savaş yürütülmesey-
di değil 14 Mayıs seçimlerinde Erdoğan faşizminin
yıkılması bin seçim de yapılsaydı değişen bir durum
olmayacaktı”*

caktı. Önder Apo
öncülüğündeki Kürdistan Özgürlük
mücadelesinin yürüttüğü savaş hem
uluslararası güçlerin Erdoğan ile olan
ittifakına büyük bir darbe vurdu, hem
faşizmin tasfiye konseptini sonuçsuz
bıraktı hem de Erdoğan faşizminden
bunalan, nefes alamaz noktaya gelen
tüm ezilenlere umut ışığı oldu. Erdoğan
faşizmi insanları ucunda ışık görün-
meyen karanlık bir tünele mahkum
etmişti. Yalnız büyük bedeller pahasına
yürütülen gerilla, halk, kadın ve gençlik
direnişi o zemheri karanlığa gömülü
tüneli ortadan çatlatarak aydınlık
günlerin umudunu yeşertti.

İşte bundan dolayı 14 Mayıs
seçimleri herkes için görülmemiş bir
coşku, insan seli buluşmaların görkemli
heyecanı ve faşizmin yıkılacağına olan
inancın ruhuyla, zafer havasında yaşan-
maktadır. En fazla da gençlerin bu
dönemdeki duruşu adeta gıpta ile izlen-

mektedir.

Herkes gençlerin döneme
damgasını vurduğundan bahsetmek-
tedir. Şüphesiz gençlerin bu kadar
görünür olması tüm halka, mücadeleye
moral vermektedir. Halka ruh vermekte,
adeta en ruhsuz insanın bile dirilme-
sine, canlanmasına, direnişçi kesilme-
sine vesile olmaktadır. Gençliğin dinam-
izmi, coşkusu, değişim iradesi ve gücü
herkese umut olmaktadır. Asıl öncülük
de bu değil midir? Belki bazıları gençliği
sadece sayısal bir kalabalıktan ibaret
görebilir. Fakat gençlik bu dönemde
olduğu gibi kendisini halkın bir parçası
görüp öncülük yapma iradesini ortaya
koyunca en güçsüz insan bile faşizmi
yıkabileceğine inanmaktadır. Yapılması
gereken tam olarak da budur. Bu duruş
mücadelemize büyük bir güç aşıladığı
gibi düşmanın yüreğini de korkuyla
kaplamaktadır. Çünkü Kürdistan'daki
Apocu gençliğin nasıl bir kudrete sahip
olduğunu en iyi kendileri bilmektedir.

Örgütlü ve öncü gençlikle baş edilemediğini en iyi kendileri tecrübe ettiler. Ve yine meydanlara çıkarak iradesini netleştiren Kürdistan gençliğinin o veya bu şekilde yani ya seçimle ya da direnişle ve savaşıla değişimi kesinlikle geliştireceklerini en iyi kendileri hissediyorlar. Erdoğan'ın bu kadar gençliğe hitap etmesi en fazla gençlikten korkmasıyla alakalı bir hakikattir.

Değerli Yurtsever Gençlik!

Gençliğin bu yaman hakikatini dile getirirken şunu da düşünmeden edemiyoruz. Acaba bu gençlik iradesi ve gücü önceki süreçlerde devreye girseydi faşizmin hali ne olurdu. Bu konuda da Kuzey Kürdistan gençliğinin büyük dersler ve tecrübeler çıkarması gerektiği açıktır. Örgütlü ve öncü gençlikle başarılamayacak hiçbir şey yoktur. Bugün meydanları dolduran 100binlerce genç yeterli düzeyde örgütlendirilmiş olsaydı Erdoğan faşizmi 14 Mayıs'ı göremezdi. Buna kesinlikle inanmak gerekir. Çünkü zaten faşizm insanların kazanabileceğine dair inançlarını ortadan kaldırılabildiği oranda iktidarını sürdürmektedir. Bugün gençler öncülüğünde halkımız Kuzey Kürdistan'da seçimleri dev mitinglerle, insan seli etkinliklerle, zafer coşkusu ve moraliyle karşılıyorsa bu kazanacağına olan inanca sahip olduğu içindir. Faşizm zaten asıl olarak burada kaybetmiştir. Bunun ilanını da buradan yapma sevincini tüm yoldaşlarımızla paylaşmış olmak büyük bir onur kaynağıdır.

Bununla beraber kulağa küpe yapılması gereken, son ana kadar unutulmaması gereken bazı hususlar da vardır. Kürt klasik kişiliğinde bir düşman etkilemesi olarak çok çabuk rehavete düşme yaşanmaktadır. Başarının ucunu görünce hemen kendini bırakma psikolojisini kesinlikle def etmeli ve gaflete düşmemeliyiz. Çünkü karşımızda iradesi çökmekte olan bir faşist düşman gerçeği olsa da bu düşmanın ne kadar sinsi, iktidar hastası ve Kürt düşmanı olduğunu unutmadan seçimleri kazanmak için her türlü pis işi, oyunu, hileyi, sahtekarlığı ve senaryoyu devreye sokacağını aklımızdan çıkarmamalıyız. Erdoğan

sinsiliğiyle ve karaktersiz kişiliğiyle ün yapmıştır. Dolayısıyla kazanarak çökmüş stratejisine nefes yaratmak isteyecektir. Bunun için her şeyini satılığa çıkarabilecek kirli bir siyasete başvurmak en tanıdık taktiklerindendir. İşte Kuzey Kürdistan ve Türkiye gençliği Avrupa da dahil olmak üzere bu siyaseti ve senaryoları boşa çıkarmak için stratejik bir akılla sürece dahil olmalı, gece gündüz durmadan çalışmalı, düşmanın soluk almasına izin vermemelidir.

Değerli Yurtsever Gençlik!

Yürüttüğümüz soluk soluğa mücadelenin birikimi sayesinde faşizm seçimle kaybetme noktasına gelmiştir. Seçimlerin tarihi karakterini bundan bağımsız ele almamak gerekir. Sadece seçimle ne ulaşılan ne de ulaşılabilecek bir sonuç yoktur. Dolayısıyla seçimleri de topyekun direnişin bir parçası olarak ele almalıyız. Mesele gidip oyunu kullanıp kullanmamanın ötesindedir. Bunun için yurtsever gençlik seçim büroları açılışıyla sınırlı kalan bir yanılgıyı yaşamamalıdır. TC özel savaş rejiminin kazanmak için geliştireceği her türlü taktiği ancak örgütlü bir duruş boşa çıkarabilir. Bu örgütlü duruşun öncülüğünü de yurtsever gençlik yapmalıdır. Birincisi faşizmi yıkmak için gerekli her bir oya ulaşmak için büyük bir fedakarlıkla çalışmak; ikincisi ise seçim sonuçları netleşene kadar disiplinden, duyarlılıktan ve ciddiyetten ödün vermeden düşman oyunlarını bertaraf edecek örgütlü bir duruşu geliştirmek gerekir.

Tabi ki ev ev, sokak sokak çalışmak gerekir. Fakat hedefsiz ve amaçsız bir çalışma da olmamalıdır. Örneğin yurtseverlik değerlerine bağlı, bilinçli her Kürt genci ve insanı zaten oyunu kendi partisine verecektir. Burada stratejik olan ortada olup kararsız kalanlar, oy kullanmaya gitme ihtiyacı hissetmeyenler ve bu bilince sahip olmayanları hedeflemektir. Nitekim 6 milyon civarında ilk defa oy kullanacak bir gençlik kitlesinden bahsedilmektedir. İşte bunlar içerisinde kararsızlık yaşayan ya da yeterli bilince

sahip olmayanlara odaklanmak gerekir. Nasıl bu kitleye ulaşıp bu gençler kazanılabilir bunu başarmak zaferin anahtarı olacaktır. Çünkü herkes de Kürt oylarının belirleyici olduğunu görmekte ve stratejik hedef olarak da bu Kürt oylarından Kürt gençlerine dönük çalışmaktadır. Kars'tan İzmir'e; Mersin'den Sivas'a, Amed'ten İstanbul'a dengeleri değiştirecek olan bu oylar olacaktır. Dolayısıyla sadece seçim büro açılışlarını yeterli görmemek gerekir, hem birebir saha çalışmasıyla hem de dijital medya üzerinden düzenlenecek etkinliklerle bu gençlik kesimlerini faşizme karşı iradesini ortaya koyacak düzeyde bilinçlendirmeyi esas almalıyız.

En önemlisi bu seçim atmosferinde hiçbir dönemde olmadığı kadar altın fırsatında örgütlenme imkanları oluşmuştur. Bu oluşan devasa örgütlenme imkanlarına stratejik bir akılla yaklaşmalıyız. Salt seçim eksenli bir çalışmadan ziyade özgürlük mücade-

ulaşılır. Tabi ki seçim çok önemlidir fakat bir devrimci hareket açısından bundan daha önemli bir şey olamaz. Tersinde düşünürsek bu örgütlülük gerçekleştirilirse seçimin kazanılması imkansız olacaktır zaten.

Değerli Yursever Gençlik!

Günümüz gençliğin büyük kısmı Erdoğan faşizmi altında dünyaya gözlerini açtılar. Faşist Erdoğan rejiminin yarattığı büyük katliamlara, kıyımlara, talanlara ve yalanlara maruz kaldılar. Büyük acılar ve ızdıraplar çektiler. Fakat aynı zamanda bu kan içici faşist sistemi yıkacak olan da bu dönemin öncü gençliği olacaktır. Tarih en büyük ızdırapları yaşayanların en büyük çıkışları nasıl gerçekleştirdiklerini görecektir ve Apocu gençliğin faşizmin yıkılmasındaki rolünü yazacaktır. Bu inançla, bu bilinçle ve bu iradeyle her bir dakikayı bile çalışarak, son ana kadar mücadeleye yüklenerek

"Tarih en büyük ızdırapları yaşayanların en büyük çıkışları nasıl gerçekleştirdiklerini görecektir ve Apocu gençliğin faşizmin yıkılmasındaki rolünü yazacaktır"

lesinin öncü ve örgütlü dinamiği haline getirecek bir perspektifle çalışılmalıdır. Faşizm şimdiye kadar iki insanın bir araya gelmesine izin vermiyordu. Şimdi ise yüzbinlerce genç harekete geçiyor. Gerçek anlamda önceki dönemlerden doğru dersler çıkarılıp da sadece bu potansiyel bile yeterli düzeyde örgütlenirse muhteşem sonuçlar açığa çıkarılmış olur. Kuzey Kürdistan ve Türkiye de örgütlü olunmadık hiçbir şehir kalmaz. Hakeza köylere, işyerlerine, üniversitelere ve liselere kadar devrimci mücadelenin çok güçlü yürütüleceği bir örgütlenme ağına

zafer çizgisinde seferber olma zamanıdır diyoruz. Son olarak 6 Mayıs vesilesiyle Türkiye devrimci gençliğinin büyük önderlerinden Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan'ı, 18 Mayıs dolayısıyla da işkencelere karşı ser verip sır vermeyen İbrahim Kaypakkaya'yı saygıyla ve minnetle anıyor, anılarını mücadelemizde her an yaşatacağımızın ve devrim hayallerini de mutlaka zaferle gerçekleştireceğimizin sözünü belirtmek istiyoruz.

GENÇ KADINLAR!

Şimdi Zaman “JIN JIYAN AZADİ, SERBİXE AZADİ” Zamanı, Başarmanın Ve Özgürlük Aşkının Zamanı...

Çocukluk anlam doğuşudur, Gençlik doğan anlamın çeşitlenmesi, taşması, kuvvetlenmesidir.

Genç Kadın olmak ise hem çocukluğun, hem gençliğin ve hem de kadınlığın enerjisini, kuvvetini, çeşitliliğini kendinde toplamak, bu anlamda dinamizmi maksimum düzeyde yaşamak demektir. Biyolojik ve toplumsal evrimde, genç kadının durumu böyle bir gerçekliği ifade eder. Doğanın ve kadınlığın enerjisi böyle bir buluşmayı yaşar genç kadında. Genç kadın bu anlamda büyük bir yaşam enerjisi, gücü ve taşıranıdır.

Bu taşınan büyük potansiyel, erkek egemenlikli sistem tarafından da erkenden fark edilmiş ve erkekçi sistem kurguları en başta genç kadındaki bu büyük yaşam enerjisinin çalınmasına, öldürülmesine dayandırılmıştır. Dünyanın neresine gidilirse gidilsin, genç kızların soldurulup ruhen ve fiziki katledilişine tanık olunur.

Genç kızların güçlerinin çalınışı, öldürülüşü, esasta toplumsal komünal gücün çalınışı, öldürülüşü olur. Tabii

burada öldürme derken, salt fiziki yaşamına kast etme anlamında değildir. Bunu da içermek üzere ancak esasta ruhsal düşünsel, ve duygusal kast eden, bilinçleri dumura uğratan, erkekçi sistemlerin temelini teşkil eden ve yine bu sistemlerin devamını garantileyen bir politikadır. Herhangi bir politika değildir, sürekliliği olan ve gerçekten egemenlikli sistemler için yaşamsal olan bir politikadır, zihniyettir.

Toplumsal yaşam çocukluktan ve bir de işte bu gençlik aşamasından başlamak üzere zehirlenir, toplum klasik egemen-köle ikileminde terbiye edilir. Toplumsal yaşamın temel öznelere olan kadın ve erkek için bu terbiye yöntemleri ayrı ayrı, ama birbirini gerilikte, sömürde, eşitsizlikte ve özgürsüzlükte birbirini muazzam tamamlayan, bütünleyen bir biçimde uygulanmaktadır. Erkeğe hep hükmedici, belirleyici, abartılı bir kimlik tanınırken, kadına da boyun eğici, uslu, hanımefendi, silik bir kimlik tanınır. Özne-nesne ikilemi, en derinden ve en çarpıcı bir biçimde erkek-

kadın kimliklerine tanınan rollerde görülür. Bu role göre erkek özne, kadınsa hep nesne olandır.

Toplumsal cinsiyetçiliğin tanımladığı bu lanetli kimliğin dışına çıkan kızlar ise ya cadı ya şeytan ya da ipe sapa gelmez kızlar olarak tanımlanır ve toplumdan dışlanırlar. İnsanı terbiye etmenin en eski yöntemi, ta neolitik çağlardan beri içinde bulunduğu topluluktan dışlanması, kovulmasıdır. Ve egemenlikçi sistem tüm komünal değerlere düşman olmasına rağmen, komünalizmin bu ahlaki yaklaşımını, kendi ideolojisine göre kişiyi terbiye etmede temel bir yöntem olarak belirlemiştir. Genç kızlar yaşam enerjilerinin en yoğun ve en dinamik olduğu bir çağda, en geri ahlaki yasalarla 'havuç ve sopa' yöntemleri

yapayalnız kalmış gibidir. Her tarafından tuzaklar kurulmuştur. Ailede, okulda, işyerinde, sokakta, ilişkilerinde, düşünülebiyecek her yerde hemen fark edilemeyen, binlerce tuzak vardır. Erkek egemenlikli sistemin kurmuş olduğu bu tuzaklar, genç kadının kendi doğasında, özünde var olan iradeyi, güzelliği, anlamı daha kendine-kadına, topluma ait hale gelmeden, erkeğin her türlü iradesine boyun eğdirmek, kendi pis hizmetlerine koşturmak içindir. Bu çok kaba tabir, hemen hemen tüm genç kadınların karşılaştığı bir durumdur. Beş bin yıldır genç kadınlar, işte bu uslu akıllı kız, hanmefendi, ailenin iyi kızı hikayeleriyle kandırıldı, tamamen sisteme boyun eğer hale getirildi.

Bir de bu ter-

"Genç Başladık ve Genç
kazanacağız"

sloganımız genç kadınlarda bir slogan
ile sınırlı kalmamalıdır"

ile eğitilirler. Erkeklere nasıl tabi olacakları, kendi bedenlerini, düşüncelerini, duygularını, dillerini nasıl bastıracakları ve mimiklerini nasıl standartlaştıracakları gibi -daha da ayrıntılara girilebilir- erkek merkez alınarak geliştirilen davranış biçimleri öğretilir. Elbette ki kendi özgücünden, doğal akışından koparılan genç kadında, önce dıştan dayatılarak öğretilen baskı, giderek oto baskıya dönüşür. Kimse böyle baskı geliştirmese dahi, bu ucube ve erkekçi sisteme göre geliştirilen davranışlar, düşünce ve duygu biçimi artık içselleşmiştir, kendi kendine bunu uygular. Toplumsal cinsiyetçilik genç kadında böyle geri bir kimliğe dönüşmüş, kadın kendine yabancılaşmaya başlamış, uçurumdan aşağı gidiş süreci startını almıştır.

Genç kadınlık bu yüzden çok ağır bir süreçtir. Fiziksel, ruhsal, düşünsel büyümeye, gelişmeye doğru giden genç kadın, bin bir türlü canavarın olduğu bir ormanda

biyeyi kabul etmeyip buna isyan eden genç kadınlar vardır. Tabii bu da çok önemli bir boyuttur. Çünkü erkekçi sistem, kendi tedbirlerini o kadar çok yönlü almıştır ki, genç kadın isyanında bile pişmanlığa sürüklenir. Örneğin ailesine, babasına, geleneklere isyan eden bir kadın, öncelikle evden kaçmayı, kendi yaşamını kendi kurmayı hayal eder ve bunu yapar. Ancak yaşam tecrübesi ve egemen erkek tahlili hemen hiç olmayan genç kadın, daha isyanının ilk adımında, erkeklerin çirkin tuzaklarına düşer. Nice genç kadın, isyanının ilk aşamasında genelevlere düşmüş ya da özel evlerde evdeki babasından, abisinden daha beter erkeklerin elinde yaşamı zehir hale gelmiştir. İsyânında korkunç teslim alınmıştır. Bu sinsi tuzaklar yüzünden kadının erkeğe isyanı, erkeğe teslimiyeti getirmiştir. Erkekçiliği bir sistem olarak göremeyen genç kadın, bir erkekten kurtulmaya çalışırken, başka bir erkeğin kollarında can çekişir. İşte korkunç bir kısır

döngü. Tarih bunları yazmaz ama binlerce yıldır kaç milyar kadın bu değirmenin taşları arasında ezilmiş, çiğnenmiş, fiziken ve ruhen katledilmiştir.

İşte bu yaşamın tek renkli hale getirilmesi, nesneleştirilmesi, silikleştirilmesi anlamına gelir. Yaşamda kadının dilinin, sesinin, iradesinin silikleştirilmesi, o yaşamı çekilmez, çirkin ve tek taraflı hale getirir. Kadının dilsizliği, doğanın dilsizliği, nihayetinde yaşamın dilsizliğidir. Ve erkekçi sistemler bu dilsizliği, önce genç kadında başlatırlar. Çokça belirtildiği gibi egemen erkek sistemin “önce kadını vur” ilkesi, aslında “önce genç kadını vur” ilkesidir. Kadını gençken vurur ki ya ölsün ya da ömür boyu yaralı kalıp can çekişsin. Bundandır özelde Kürdistan olmak üzere tüm Türkiye’de kadınlar, polis, askerler, korucular ve devletin sömürgeci memurları yoluyla kandırılıp sahte hayaller yaratılarak aşk adı altında tecavüz edip katledilir ya da intihara sürüklenir. Esas olarak bu politika uygulanır. Hala cenzasının ulaşamayan kaç genç kadın var Türkiye ve Kürdistan’da?

Çağımızın sosyalizm mücadelesi, bu anlamda önce kadınları, genç kadınları erkekçi sistemin tuzaklarından kurtarma ve bu tuzakların dışında bir yaşam alanını yaratmaktan geçmektedir. Bu öyle geçmişte olduğu gibi hep geleceğe ertelenen bir devrim anlayışıyla ele alınamayacak düzeyde ciddi ve yaşamsal bir tutumdur. Bilinçle birlikte yaşanan an’da mücadele edilmesi ve inşa edilmesi gereken bir zihniyettir. Komünal değerler genç kızlarımızın iradesinin, bedeninin, ruhunun ve bilincinin yok edilmesi ile zehirleniyor, kirletiliyor ve hatta korkunç düzeylerde marjinalleştiriliyor. O halde çağdaş komünalizm mücadelesi olan sosyalizm mücadelesi, bu en temel ve kilit soruna mutlaka el atıp çözümlemek zorundadır.

Tabii ki buradaki temel özne başta genç kadınlar olmak üzere tüm kadınlar oluyor. İşte bu nedenle 21. yüzyıl kadınlar ve halklar yüzyılıdır. Çağımızın sosyal mücadelesinin garantisi, temel zafer gücü, kesinlikle kadınların ve halkların iradesinin katıldığı bir yaşam sistemini kurmaktır. Artık devrim ve çözüm dediğimiz gerçeklik, an’lar, yıllar sonrası gerçekleşecek bir

hayal, ütopya, kurgu değildir, şimdiden yaratılan bir gerçekliktir. Bunun anlaşılması çok önemlidir, çünkü aslında çağlar boyunca verilen özgürlük mücadelelerinin bir yetersizliği de buradadır. Bildiğini öldürmek denilen de budur aslında. Kadının köleleştirilmesine, iradesizleştirilmesine karşı özgürlüğü istediğimiz ve bildiğimiz anda kendimizde ve yaşadığımız toplumsal sistem içerisinde bu özgürlüğü öldürme, inşa etme görevi-sorumluluğu ile karşı karşıyayız demektir. Binbir tuzakla dolu egemen sistem içerisinde, kadın özgürlük yaşam alanları açmak mümkündür. Özellikle de genç kadınlar bu konuda çok önemli bir sorumluluk taşımaktadırlar.

Genç kadın, soldurulmak, öldürülmek, susturulmak istenen iradesine sonuna kadar sahip çıkmalı, toplumsal geleneklerin, devletçi-erkekçi sistemlerin her türlü politikasına karşı isyanın başını çekmelidir. Bu isyan, salt gençliğin dinamizmine, muhalifliğine dayanan klasik isyanlardan değildir. Bu isyan, ideolojik zihinsel alt yapısı olan, bu alt yapı ile erkekçi sistemi, tarihini, toplumsal yaşam içerisindeki örgütleniş biçimini, kadın ve halklar karşısındaki kurbanlıklarını bilen, tanıyan ve ona göre tavrını kapsamlı koyma biçimindedir. İşte böylesi bir isyan, yukarda bahsettiğimiz gibi, başaramadıkça erkeğe ve erkekçi sisteme teslimiyeti getiren klasik isyancılığı aşacak ve kadın açısından hem kurtuluşu ve hem de kendi sistemine dair kuruluşu getirecektir. Artık kadınların isyancılığındaki bu kısır döngüyü aşmak şarttır.

Bu nedenle genç kadının bilinçlenmesi çok ama çok önemlidir. Bilmeye, öğrenmeye, yaşamı, tarihi, kadını, erkeği, bilimi, dini, politikayı, örgütselliği, doğayı, kısaca yaşama dair herşeyi merak etmek, hakikat aşkıyla bilme an’ı ile olma an’ını bütünleştiren bir zihniyet dünyasını yaratmak temel bir felsefe olmalıdır. Genç kızların hayalleri derler ya, bu hayallerin o kapitalist sistemin sanal, erkekçi ve faşizan içeriğinden koparak, özgürlük, eşitlik, demokratik ve anlam aşkıyla yüklenmesi en değerlisidir. Kapitalist dünyanın pembe hayallerle aslında kararttığı genç kız hayalleri,

çağımızda yeniden ama sanal değil, gerçek özgürlükle, anlam aşkı ile yeniden canlandırılmalı ve bu canlılık toplumsal komünal bir yeniden inşaya yol açmalıdır. Bir genç kadının enerjisi,

doğuşu, ardından gençlikteki doğan anlamın çeşitlenmesi, taşması, kuvvetlenmesi, kadın gerillacılığı ile birbirine bağlanır, bireyin yaşamındaki anlam kopuklukları aşılır. Kadın gerillacılığı, bir

“XWEBÜN olmak hepimizin hakkıdır, görevidir, tarihi sorumluluğudur”

tanıyamadığımız kadar güçlü ve dolu doludur. Yeter ki bu enerjiyi erkek egemenlikli sistemin elinden alalım, bizden çalınanı tekrar kendimize, cinsimize ve toplumsallığımıza mal edelim. Ve bir daha bizden alınmasına asla ve asla izin vermeyelim. İşte yeni çağın kadın isyancılığı budur: Ne bedenini, ne ruhunu, ne duygusunu, ne düşüncesini asla ve asla egemen sistemlere kaptırmamak, kendi doğallığına, anlamına ait olanı açığa çıkarmak ve bunu topluma mal etmek.

Gerilla alanları, bu anlamda kadın açısından kurtarılmış kadın alanlarıdır. Sanallıktan, hayatları karartan pembe hayallerden, erkeğin ve erkekçi sistemin sinsi tuzaklarından arınmış, genç kadının kendi kendini, gücünü, iradesini en doğal haliyle tanıdığı alanlardır. Özgür Kürdistan dağlarında bir yandan özgür Kürtlük yaratılıyor, bir yandan da özgür kadınlık yaratılıyor. Çocukluğun anlam

anlamda anlamın doğuşuna yani çocukluğa ve anlamın çeşitlenmesine, taşmasına, kuvvetlenmesine yani gençliğe dönüş demektir. Her genç kadın bu anlamlı yaşama şansına kavuşmalıdır.

Bu bilinçle “Jin Jiyan Azadi, Serbixê Azadi” hamlemizi büyütelim, bu hamleyle genç kadın özgürlük hayallerimizi hakikate dönüştürerek geleceğimizi kendimiz örelim. Kendimiz olalım, özgür olalım, kaderimizi kendimiz tayin edelim, toplumsallığımızı büyük bir emekle kendi ellerimizle yeniden inşa edelim. XWEBÜN olmak hepimizin hakkıdır, görevidir, tarihi sorumluluğudur.

Haydi şimdi “Jin Jiyan Azadi, Serbixê Azadi” zamanı, bu zamanı kaybetmeye- lim, bu zamanı anlamlı yaşayalım, coşkuyla ve aşkla özgürlük görevlerimize sarılalım ve başaralım.

Kod Adı: Sinan Mirxan
Adı ve Soyadı : Dalokay Şanlı
Şehadet Tarihi: 27 Ekim 2020 /M.S.A

O Bir Hakikat yolcusuydu

En hızlıydı hepimizin
Hepimizden daha çok çalıştı
Hepimizden daha fazla yoğunlaştı
Hepimizden daha büyük devrime katkı
sundu
Ve hepimizden daha önce zafer ipini
göğüsledi...

***

Sinan Dersim,
Veya dağ ismiyle Sinan Mirxan,
Muhteşem bir yaşamın,
'Altın çağ' diyebileceğimiz bir zamanın,
Sınırsız güzellik ve doğrularla yoğrulmuş
ahlaki-politik bir toplumun,
Ortak yaşamın ve ortak çalışmanın devrim-
cisiydi o...

Onu esas olarak devrimci yapan, ortaklaş-
mayı sağlayan, kolektif bir toplumun inşacısı
yapan derin bir düşünce dünyasına, deryalar
gibi zengin bir ruha sahip olmasıydı...

Tereddütsüz bir biçimde şunu söylemek

mümkün: 'Altın çocuk', yeteneği, algısı,
düşünce düzeyi ve adeta zekâ ile
yoğrulmuş kişiliği gerçekten de sınırsız ve
derindi. Tüm işlere, tüm çalışma alan-
larına, her branş ve farklı mücadele
kollarına her zaman ve her koşulda hazır
ve daima da başarılı bir pratiğin sahibiydi.
Kalıpcı, dogmatik ve statik değil, adeta
akan bir ırmak gibiydi. Fırat kadar hızlı,
akışkan ve hırçındı, ama Dicle kadar da
sakindi. Yaratıcılığı da bundandı. Bu
nedenle asla durgun olmadı ve hep
dinmeyen bir akışa sahip oldu. Yaratıcı
düşünceleriyle, yoğunlaşma düzeyiyle,
pratik zekâsıyla altından çıkamayacağı
tek bir çalışma alanı yoktu. Kapsamlı ve
derin bir yeteneği vardı. Bu yeteneğini
asla kendine saklamazdı. Etrafına,
yoldaşlarına da yedirerek onları birer
düşünce ve eylem insanı haline getirmek
esas uğraşlarından birisiydi...

**Sözü ve duruşu birbirini tamamlar
nitelikte bir militandı**

“Tüm boyutlarıyla kendini yetiştiren bir devrimciydi” diye bir söz var. O da Dersim’in direngenliğini, Aleviliğin doğru ve hakikat felsefesini, Apoculuğun dünya görüşünü ve onun yaşam tarzını kişiliğinde bütünleştiren, ruhuna ve iç dünyasına yediren bir devrimci olarak hep yaşadı ve hareket etti. Koparıcıydı, kafasında tasarlayıp planladığı ve inandığı şeyleri mutlak anlamda yapardı. Başarmadan durmaz, rahatlamazdı. “Her şey odaklanmaya bağlıdır. Odaklanırsan, yoğunlaşırsan, ‘ben bunu başaracağım’ dersen ve buna gerçekten de inanırsan, hani önderliğin dediği gibi ‘zaferi düşüncede kazanırsan’ başarılı olmaman için hiçbir neden yoktur” derdi.

Bir devrimcinin başarısızlığını asla kabul lenmezdi. “Egemenlerin bile başardığı şeylerde biz nasıl başarılı olmayız” derken, aslında bir devrimcinin mutlak anlamda yetenekli ve başarılı olması gerektiğini vurgulamak istiyordu. “Mademki sömürücülerin, ezenlerin, hainlerin ve katliamcılarının oluşturduğu sisteme karşı mücadele ediyoruz, o zaman bu mücadelemiz kapsamlı, çeşitli ve zengin olmalıdır. Bu mücadele sadece devrimci zor ile olmaz, her konuda üstün olmamız gerek. Beynimizle, zekâmızla, fikirlerimizle, kısacası her konuda üstün olacağız ki zaferi mutlak kılalım” diyen bir devrimci olarak hem büyük düşündü, hem büyük yoğunlaştı, hem fikir ve görüşleriyle gittiği her yerde örgütsel çalışmalarının önünü büyük açtı...

O bir hakikat yolcusuydu

Dersim’den Türkiye metropollerine, oradan Romanya’ya, Romanya’dan Avrupa merkezine, Avrupa’dan özgür dağlara doğru bıkip usanmadan yol aldı. Uzun ve engellerle dolu izlediği yol hakikat yolu olduğunu bildiğinden hiçbir zaman “yoruldum, daha nereye kadar” demedi. Tam tersine hakikat yolculuğunun kutsallığına inanarak yürüdü, bıkmadı, usanmadı ve hiçbir zaman hiçbir engele takılıp kalmadı. Zor koşullarda, çetin süreçlerde karamsarlığa düşmedi, muğlaklığı yaşamadığı gibi daha da netleşerek hakikate doğru yol almaya devam etti.

O yürüdükçe yolu açtı, yolu açtıkça daha fazla yoğunlaştı, yoğunlaştıkça hakikate daha

fazla bağlandı. Hakikat kapısına ulaşmak ve o kapıdan geçmek için gerçekten de büyük emek sarf etti. O, o kapıya ulaşmanın tek yolunun ancak çalışmak ve büyük emek sarf etmek ile mümkün olduğunu bildiğinden hep çalışmayı esas aldı. Onun dünyası hakikat çalışması için bıkip usanmadan yoğunlaşmaktı.

Hiç bir zaman tereddüde girmede

O tasfiyecileri de gördü, onların duruşlarını da izledi. Ancak hiçbir zaman onlara kulak asmadı, onları mücadelede birer sinek misali gördü, sadece şunu söyleyerek geçti: “Onlar basit, sıradan ve zavallı kişiliklerdir. Ancak sinek misali mide bulandıranlardır, o kadar” diyerek, ahlaki politik-toplumun kuruluş sürecine daha fazla sarıldı. Devrimci mücadele yaşamında hep net durdu, yürüyüşü keskin, zor süreçlerde asla yanlış düşünmedi, hep hareketini ve bilge insanı temsil etmesini bildi. Çünkü Kürtlerin ve insanlığın kurtuluşunun orada olduğunu biliyordu, buna tüm kalbiyle inanıyordu. Bu nedenle gece gündüz demeden çalıştı. Nerede bir eksiklik varsa onu gidermeye, nereden bir boşluk varsa orayı doldurmaya, nerede bir eğitim varsa orada, nerede bir yardımlaşma ve ortak çalışma alanı varsa o orada her zaman hazır ve nazırdı. Fedakârlığı ile bilinen bir devrimciydi. Kendini gerçekten de feda eden bir Apocuydu.

Fedakârlığı sadece fiziki olarak kendini feda etmek olarak ele almadı, bunu dar bir yaklaşım olarak görürdü. “Önemli olan yaşarken ve mücadelenin içindeyken tüm gücümüzü kullanmak, kendimizi akan bir ırmak gibi devrimin hizmetine sunmak, nerede bir aksaklık varsa orayı düzeltmek ve nerede bir kavga varsa orada yer almak, yoldaşlarla yoldaş olmak, mücadele azmiyle daima ama daima yürümek ve ağlayıp sızlamadan partili gibi yaşamaktır” diyen çok özel bir devrimci olarak yaşamasını bildi. Ona göre fedakârlık çok çalışmak, sınırsız ve karşılıksız bir biçimde mücadelede yer almak ve doğrular temelinde kavganın en ön saflarına geçmekti. O bunu düşündü ve bunu yaptı...

Saygın ve saygılı bir devrimciydi

Onu sevmeyen, ona saygı göstermeyen tek bir kişi yoktu. Herkes onunla aynı ortamda, aynı alanda görev almak isterdi. Çünkü o gerçekten de hem yoldaşlığın ruhuna göre yaşardı, hem çalışkandı, hem sorunları çok kolay çözebilen bir yeteneğe sahipti, hem de onunla çalışmak büyük bir zevkti. Onun yanında, felsefesinde ve çalışma tarzında karamsarlık, çözümsüzlük, tıkanmışlık, olumsuzluk diye bir şey yoktu, olamazdı.

Doğru oturup doğru konuştu

Saf, temiz, duru ve güzel yaşadı, doğru oturup doğru konuştu. Yoldaşlarına yoldaş, dostlarına dost, düşmanlarına düşman oldu. Doğru düşünce ve doğru bilinciyle gerçekten de dolu dolu yaşayan bir devrimci olarak Kürdistan devrim tarihinin en özge yerinde taht kurmayı başaran ender devrimcilerden birisi oldu.

O Dersim'in büyük komutanı, Özgürlük Hareketi'nin yetiştirdiği büyük erdemli kişiliği ve yeteneğiyle halkın gönlünde taht kuran komutan Atakan'ın öteki yüzüydü. Atakan gibi düşündü, konuştu, yoğunlaştı ve şahadete ulaştı. Eleştirileriyle, düşünceleriyle yorum ve değerlendirmeleriyle Kürdistan ve Türkiye devrimine büyük katkılar sundu. Aslında o kirli olan kapitalist sistemin içinde asla lekeye, kire bulaşmadı, tıpkı bir lotus çiçeği gibi yaşamasını bildi...

Kapitalist sistemin merkezinde ona karşı mücadele yürüttü

Yıllarca Avrupa çalışmasını yürüttü. Kapitalist sistemin anayurdu, onun beyni ve ruhu olan Avrupa onu zerre kadar bozmadı. İşte burada, bu merkezde, bu sistemin orta yerinde yıllarca faaliyet yürütmesine rağmen ondan etkilenmedi, burada bir lotus çiçeği olarak özgür mekânlara, kekik kokulu dağlara, Atakanların, Delillerin, Beritanların, Ape

Hüslerin, Demhatların, Azêlerin ve daha nice kahramanlarının ayak izlerinin hala belirgin bir biçimde var olduğu dağlara mekan kurdu. "Benim mekânım dağlardır" dercesine tıpkı diğer alanlarda olduğu gibi burada da büyük düşünerek, büyük çalışarak, büyük yoğunlaşarak ve büyük sorumluluklar alarak, Kürdistan ve Türkiye devriminin kaderini belirleyecek kadar büyük bir emeğin sahibi oldu...

Dersim'in keskin kılıcı

Dersim'de katledilen binlerce erkek ve kadının keskin kılıcı olarak yetiştirdi kendini. Dilden dile dolaşan Dersim soykırımının anlatımlarıyla büyüdü. Nereye gittiyse Dersim soykırımını duydu, dinledi ve hepsini, ama hepsini hafızasına kazıdı. TC askerlerinin eline geçmemek için saçlarını birbirilerine bağlayarak kendilerini uçurumlardan atan Dersimli kızların trajedilerini, hamile kadınların karınları deşildiğine dair anlatımları, çocukların mağaralarda zehirli gaz ve dumanla acılar içinde boğulduklarına ilişkin anlatımları duyduğunda daha çocuk yaşta olmasına rağmen büyük öfke duydu. Ve bu kanlı, trajedi, vahşet ve soykırım dolu anılar ile büyüyerek devrimcileşti. Bu bilinçle, bu öfkeyle, bu ruhla Apocu oldu, Özgürlük Hareketi'nde büyük sorumluluklar aldı ve Koçgiri'nin, Şeyh Seyid'in, Ağrı'nın, Dersim'in ve daha onlarca soykırımın intikamını almak için kendini büyük bir intikam kılıcı haline getirdi. O son nefesini vermedi, hala bizimle, hala keskin bir kılıç, hala büyük bir komutan ve büyük bir devrimci olarak, Atakan'ın arkadaşı, yoldaşı olarak hep bizimle birlikte olacaktır...

Söz onurdur onuru asla çiğnetmeyeceğiz...

1 HAZİRAN HAMLESİ YENİLENEREK ZAFERE ULAŞMANIN ADIDIR

ZİLAN'I ZAFERLE SELAMLAMANIN TAM ZAMANI

1 HAZİRAN HAMLESİ YENİLENEREK ZAFERE ULAŞMANIN ADIDIR

1 Haziran hamlesi, mücadele tarihimiz açısından ve gerillalaşma gerçekliğimizde önemli bir yere ve içeriğe sahiptir. Mücadele tarihimizde bazı olaylar, dönemler, kişiler ve anlar vardır ki yeni başlangıçlara, büyük adımlara ve büyük kararlara yol açmıştır. Önderliğimizin 50 yıllık özgürlük yürüyüşü bunun sayısız örnekleri ile doludur. Önder Apo'nun nefes nefese geçtiğini belirttiği bu 50 yıllık amansız mücadele tarihi büyük kararlara, büyük amaçların ve büyük iddaların tarihidir. Ancak böyle bir tarz ve yoğunlaşma mevcut Kürt ve Kürdistan gerçekliğine büyük adımlar atılabilirdi. Yaprığın bile kıpırdamadığı adeta bir mezar sessizliğinin olduğu bu ülke gerçekliğinde örgüt kurmak ve var olan düşman saldırılarına, yaşanan katliamlara şahadetlere doğru cevap verip mücadeleyi daha çok büyütmek Önderliğimizin hamleci ve radikal tarzı ile mümkün olmuştur. Önder Apo'nun cevap olma tarzı klasik tarzın çok ötesindedir. Gelişen her durum olay ve şahadet karşısında Önderlik tarzı mücadeleyi büyütürken karşılık vermiştir.

Önderliğimizin 'Kürdistan sömürgeci' tespitini yaptığında yaşadığı ruh hali ve girmiş olduğu arayış yine, Haki arkadaşın Antep'te şehid edilmesinden sonra aldığı partileşme kararı, H.Beri-

tan'ın eylem çizgisinden sonra kadın ordulaşmasına gidilmesi, Egit arkadaşın anısına ARGK nin kuruluşu, bunlardan sadece birkaç tanesidir. Bu anlamda var olan gerçeklikler özünde birikmiş olan bu sürecin bir patlaması gibidir.

Bu temelde 1 Haziran hamlesinin hakikatini, içeriğinin önemini, yarattığı etkileri doğru anlamak istiyorsak, öncelikle bu hamle sürecine nasıl geldiğini bilmek, hamle karakterinin ne olduğunu anlamak daha doğru olacaktır. Yine Önderliğimizin her zaman yenilenen ve yenileyen tarzını doğru anlamak da önemli olacaktır.

15 Şubat 1999 yılında, Önderliğimiz uluslararası İmralı işkence sistemine alınmıştı. Türk soykırım sistemine bu komplo sürecinde bir piyon rolü verilerek, emperyalizm ortadoğuda daha güçlü konumlanmak istiyordu, bu açıdan önünde gördüğü en büyük engel Önderliğimiz ve Önderlik şahsında ise özgürlük hareketimiz olmaktadır. Sömürgeci güçler özgürlük hareketimize 6 aylık bir zaman biçiyordu. Komplo karşısında dört parça ve Avrupa'da Apocu gençlik öncülüğünde serhildanlar gelişiyor, 'Güneşimizi Karartamazsınız' şiarı ile Xalit Oral arkadaşlar şahsında ateşten bir çember çiziliyordu. Yanan bedenlerden çıkan intikam ateşi Kürdistan fedai Gerillasında cisimleşip, somutlaşarak fedai eylem amacı ile 5 bin arkadaş kendini

partiye öneriyor ve dayatıyordu. Önderlik-siz bir yaşamın olamayacağı vurgulanıyor, bunu halkımıza ve hareketimize dayatan-lara karşı öfke ve intikam duyguları ile eylemler yapıyordu. Özellikle Kürdistan gençliği bu anlamda tavrını ve duruşunu net olarak ortaya koymuş, Bakure Kürdis-tanda YCK öncülüğünde sınırsız bir eylem hattı izlenerek Önder Apo'nun gençlik hareketi için ne anlama geldiği gösteril-miştir. Rojava Kürdistanı'nda binlerce genç Gerilla saflarına katılmış, Rojhilat, Başur, Avrupa'da serhıldanlara öncülük etmiştir.

Bunun yanında, içteki teslimiyetçi çizgi emperyalist ve ilkel milliyetçi kesime sırt-larını yaslayarak bu süreci kendileri için fırsat bilip Önderliğimizin ve şehitlerimiz-in yarattığı bunca emeğin üzerinde kendi-lerini yaşatma arayışındaydılar. Pervasız-ca Önderlik adına, Önderliğin yarattığı partiye ve fedai çizgisini bozmaya, özün-den çıkarmaya ve saptırmaya çalışıyor-lardı. Sosyal reform projeleri altında PKK 'nin mücadelecisi ve radikal özünü boşal-tarak sisteme yedekleme arayışındaydılar.

Halk ve hareket olarak hem dışta hem de içte çok yoğun saldırılar altında geçen bir süreç yaşanmaktaydı .Çok yoğun bir belirsizliğin olduğu parti çizgisi ve ölçüle-rinin darbelenmeye çalışıldığı bu dönem, sırat köprüsünden geçmeye ben-ziyordu. Kürdistan tarihsel gerçekliği bir kez daha tüm gerçekliği ile kendini dışa vuruyordu. Bir taraftan Önderlik ve şehitler gerçekliğinde temsilini bulan direniş çizgisi diğer yandan tasfiyeciler tarafın-dan partiye dayatılan ihanet çizgisi bir kez daha açık bir şekilde gün yüzüne çıkmıştı.

Önder Apo nun İmralı tecrit ve işkence sistemi içerisinde insan üstü çabalar ile döneme müdahalesi olmuş ve PKK ile HPG' nin bu anlamda yeniden inşası gündeme gelerek,bir arınma ,netleşme ve yeniden kararlaşma süreci başlamıştı. Önderlik İmralı çarmihinde o eşsiz direnişi ile daha önceden üzerinde kapsamlı yoğun-laştığı temellerini attığı yeni paradigmayı ete kemiğe büründürerek demokratik, ekolojik, kadın özgürlükçü toplum para-digması ile mücadele zeminini daha fazla geliştirerek özsavunma çizgisini daha fazla somutlaştırmıştı ,bu anlamda ARGK

sisteminden HPG sistemine geçilmiş-ti .Esas olarak Önderlik İmralı tecrit ve işkence sisteminde tarihi görev ve sorum-luluklarından bir adım dahi geriye atma-yarak hakikat arayışçılığını derinleştirerek sürdürmüş partimizin üçüncü doğuşunu gerçekleştirerek hem tasfiyeciliğe hem de küresel kapitalist sisteme en büyük dar-beyi vurarak komployu boşa çıkarmıştır.

Komplo sürecinde Önderlik demokra-tik çözüm şansını bir kez daha türk dev-let faşizmine vermek istemiş bu neden-le Önderliğin çağrısıyla Gerilla güçleri güney alanına geçerek ateşkes ilan edil-miştir. Önderliğin bu çözüm arayışçılığını bir zayıflık olarak ele alan faşist sistem geri çekilme sürecinde birçok ar-kadaşı şehit düşürmüş topyekun tasfiyeyi hem içte hem de dışta dayatmıştır.

Tasfiyeci eğilimin bu anlamda en çok zarar vermek istediği şeyin parti gücünün savaşı-ma iradesini ortadan kaldırmak olduğunu söyleyebiliriz.Bu amaçlarına ulaşmak için binbir hile ve entrika ile kimi yöntemlere baş vurarak kısmi de olsa sonuç almışlardı. Böylesi bir dönemde 1 haziran hamlesi-nin kararını almak, savaşma iradesinin, netleşmenin, yenilenmenin, önderlik çizgi-siyle buluşmanın kararını almak gibidir. Bundan dolayıdır ki 1 Haziran hamlesine ikinci 15 ağustos hamlesi de denilmekte-dir. Bu hamle ile PKK tarzının somut ifadesi olan 'olmazı olur yaptıran tarz 'bir kez daha ispatlanarak gerilla öncülüğünde düşma-na sayısız darbeler vurularak ,düşmanda adeta bir şok etkisi yaratmıştır. Bir daha dostu ve düşmana göstermiştir ki 'PKK bit-ti demeden hiçbir şey bitmez'. Düşmanın, başkalarının bitti öldü dediği yerde bizler yeniden ve daha güçlü doğar en büyük dar-belerimizi indiririz. Bu tarz Önderliğimiz-in parti ve mücadele diyalektiğimize işle-yen,uçurumun kenarından kanatlanma tarzıdır. Bu tarzın en büyük ispatlarından biri de Önderliğimizin İmralı işkence siste-mindeki o görkemli direnişidir. Bir yudum nefesin bile zor alındığı yerde ,Önder Apo yeni paradigma ile mücadelemizi çok üst bir aşamaya taşımıştır.Diğer bir can alıcı örnek ise Ş. Zilan şahsında ortaya konulan fedai çizgi gerçekliğidir.96 yılın-da taktik anlamda tıkanmanın yaşandığı

ve Önderliğe fiziki yönelimlerin olduğu bu dönemi Ş.Zilan, Apocu düşünce ve yoğunlaşma tarzıyla var olan tıkanmaları aşmış,mücadeleye yeni tarz ve başarı düzeyi kazandırarak tanrıçalaşmıştır.

1 Haziran atılımıyla düşmana sıkılan kurşun sadece bir kurşun özelliği taşımaktadır. Nasıl ki 15 Ağustos eylemiyle düşmana sıkılan kurşun özde köleliğe boyun eğmişliğe ve iradesizliğe sıkılmış ise, 1 Haziran atılımında sıkılan kurşun ise tasfiyeciliğe, sosyal reformculuğa ve bozgunculuğa sıkılan kurşun olmuştur. Bu anlamda yeniden PKK ruhuyla doğup mücadele etmenin zafere yürümenin adıdır bu tarih. Özgürlük ağacını yeniden kan ile sulamanın adıdır bu tarih. Bu anlamıyla soysuzlaşmaya karşı, mücadelesizliğe karşı,pasifizme karşı bir duruştur,yeniden isyana çağrı intikam sözünün yenilenmesidir. Yenilenerek zafere yürümenin adıdır.

Bu anlamda Haziran ayı mücadelemiz için Apocu hamleler ayı olma özelliğini taşımaktadır. Hem 1 Haziran Gerilla atılımında hem de 30 Haziran da Ş. Zilan ın Dersim’de yaptığı eylemde bu gerçeklik tüm çıplaklığı ile gözlerimizin önüne serilmektedir.

Apocu olmanın karakterinde hamleci olmak yatmaktadır. Zamanın ve dönemin ruhunu yakalamayanlarda bu gelişemez bu nedenle mevcut durumu aşamaz sonuç olarak aşılır ve unutulur.Başarısızlığın temelinde de bu durum gizlidir.Başarısız olmak Önderlik gerçekliğine karşı durmak anlamına gelmektedir.

Ö n d e r l i k

gerçekliği ve PKK, bir bütün başarı demektir. Bunu sağlayacak olan da doğru yoğunlaşma tarzı ile eskiyi hep sorgulamak, alışkanlıkların kölesi olmaktan kurtulmaktan geçmektedir. Devrimcilik ana cevap oluşturma halidir. Var olan fırsatları doğru görme, fırsat ve olanak yaratma ,kendini başarıda kilitleme devrimciliğin ve hamleci olmanın esas şartıdır. Her devrimci hamleci olmalı yani yaratmalıdır, var olan ile yaşama devrimcilik değil köleliktir ve biz de köleliğe başkaldıran bir hareketi temsil ediyoruz. Bu açıdan devrimci olup da hamleci olmamak bir sapma durumunu da ifade edecektir ki bu da en büyük gaflet olmaktadır. Özellikle gençlik kimliğinin esasını oluşturan yaratıcı, hamleci ve girişken olma özellikleri damarda akan bir kan gibidir. Bu özelliklerinden taviz veren bir gençlik kimliği ve mücadelesi de kan kaybından ölmeye mahkumdur.

1 Haziran hamlesi halkta da büyük moral yaratmış, uzun bir süre eylemsiz kalan Gerilla alanları Gerilla mermisiyle yeniden hareketlenmiş,büyük bir heyecan yaratılmıştır. Düşmanın özel ve psikolojik savaş yöntemleri ile yaymaya çalıştığı Gerillanın bittiğine dönük, artık Gerillanın kalmadığına dönük propagandalar çökmüş, halk Gerilla ile yeniden buluşarak adeta kuruyan toprağın su ile buluşması gibi bir gerçeklik yaşamıştır.

Gerilla boşalan alanlara yeniden yerleşmeye çalışırken düşman bu durumdan faydalan-

“Bu anlamda Haziran ayı mücadelemiz için Apocu hamleler ayı olma özelliğini taşımaktadır”

narak kapsamlı operasyonlar ile Gerilla alanlarını hedeflemiş, başlatılan bu hamle sürecine müdahale etmek istemiştir. Böylesi kiritik bir süreçte gençlik hareketi başlatmış olduğu canlı kalkan eylemleri ile düşmanın bu yönelimlerini boşa çıkarmak amacı ile seferber olmuştur. Üniversitelerden Gerilla alanlarına geçen yüzlerce genç halka da öncülük ederek Gerilla için kendini siper etmiştir. Bu durum hem Gerillanın rahat alt yapı çalışmalarını yürütmesini sağlamış hem de gençlik hareketinin rol ve misyonunu daha iyi belirlemiştir.

Tasfiyecilik sürecinde yaşanan ideolojik sapma durumları gençlik mücadelesi üzerinde de uygulanmaya çalışılmış kısmi de olsa kimi noktalarda sonuçlar da alınmıştır. Gençlik hareketi bu dönemde hareketimize dönük saldırıları Önder Apo ve Gerilla etrafında yoğunlaşarak aşmaya çalışmıştır. Şu durumun tespiti stratejik olmuştur, düşman Önder Apo ve Gerillayı esas hedef yapmıştır, bu anlamda en yoğun yönelim şu an Önder Apo ve Gerilla üzerindedir. Bu anlamda gençlik hareketi bu süreçte iki hamle ile yanıt olmaya çalışmıştır. Birincisi "Önder Apo siyasi irademdir" kampanyası ile geniş bir çalışma ağı kurarak Önderlik çizgisini korumak amaçlı geniş imza kampanyaları başlatmıştır. Bu hamle kısa sürede yaygınlaşarak bir duruşa dönüşmüş ve Bakur halkı ve gençliğinde büyük bir yankı bulmuştur. Diğer önemli bir hamle ise Gerillaya dönük olmuştur. Gerilla ve Gerillaşmaya dönük o süreçte yoğun saldırıların olduğu bilinmektedir. Tasfiyecilik eliyle yönün Gerillalaşmaktan çok legal zemine çekilmeye çalışıldığı bu dönemde başlatılan Gerillayı doğru sahiplenmek önemli olmaktaydı. Gerillayı sahiplenmek amacıyla başlatılan canlı kalkan eylemleri bu döneme damgasını vurmuştur. Yüzlerce öncü genç bu süreçte gençlik hareketinin duruşunu net olarak ortaya koymak amacı ile gerillaya katılım sağlamış, Gerillalaşmanın Kürdistan da zafer çizgisi olduğunu göstermiştir. Bu anlamda diyebiliriz ki 1 Haziran atılımına öncülük düzeyinde geliştirdiği hamleler ile gençlik hareketi de öncülük yapmış, önemli bir rol oynamıştır.

O döneme dair şu dersleri çıkarmak

önemli olmaktadır. Gençlik hareketi ne zaman ki Önderlik ve Gerilla çizgisinde yoğunlaşmalarını derinleştirmiş ve pratikleşmişse doğru öncülük yapmış ve rolünü oynamıştır. Partisel gerçekliğimizin bu iki mihenk taşı adeta gençlik hareketinin kiblegahı gibidir. Bu anlamda kendini Önderlik ve Gerilla gerçekliğinde yoğunlaştırmak, derinleştirmek ve gereklerini yapmak esas sorumluluklarımızdandır.

Dönem görevleri ve sorumlulukları bağlamında 1 Haziran hamlecisi ruhuyla kendimizden başlayarak bir yenilenmeye gitme ihtiyacı söz konusudur. En temiz ve sade olan madde yani su bile çok fazla yerinde kalır ve kendini yenilemez ise bozulma tehlikesiyle yüzyüze iken bir toplumsal kesim olan gençlik için bu durum daha fazla geçerli olmaktadır. Önder Apo, İmralı zindanında her gün 40 kez zihniyet devrimini yaptığını belirtiyorken, kendisini an ve an yeniliyorken Apocu gençlik hareketinin bunun dışında kalması düşünülemez. Kendini yenileme sorgulamayla gerçekleşir. Kendini Apocu hakikat karşısında her zaman sorgulayan, savaşın esasını kendinde başlatarak büyütüp, yayan bir gençlik döneme cevap olabilir ve başarıyı yakalayabilir, APOCU RUH İLE YENİLENİP, ÖZGÜRLÜK SAVAŞINI KAZANMAK, dönem gençliğinin esas şiarı olmalıdır. Bu temelde Ş. Baran Mawa, Ş. Baz Mordem, Ş. Axin Mahir Dicle, Ş. Nucan Serdoz, Ş. Rızgar Karasungur bu tarzın en büyük ispatlarıdır.

Mücadele tarihimiz, yukarıda belirttiğimiz ve çoğaltabileceğimiz yüzlerce örnek ile an ve an bunu ispatlamıştır. Bu anlamda en büyük dayanağımız ve rehberimiz Önderlik gerçekliğimiz ve mücadele tarihimizin büyük kahramanları olacaktır. Bu temelde her günü yeni bir doğuş gibi ele alıp yenilenelim, Apocu tarz ile zaferi garantileyelim.

Zilanı Zaferle Selamlamanın Tam Zamanı

Öncelikle Şehit Zilan'ı ve onun takipçisi olan tüm özgürlük şehitlerimizi saygıyla anıyorum. Bilindiği gibi Şehit Zilan eylemini 1996'da yaptı. Şehit Zilan'ı doğru anlamak için 1996'nın atmosferine bakmak gerekiyor. 1996'da savaşımız yüksek bir aşamaya

ulaşmıştı. TC Devleti gerilla gücü ve Hareketimiz karşısında zor durumdaydı. Ve bu zorluktan çıkmak için gene Önderliğimizi hedef alıyorlardı. O süreçte Önderliğe ve Harekete İsrail'in desteği ile yüklenmeye çalıştılar. Aynı zamanda MİT örgütüne sızmaya çalıştı. Önderliği imha edip Zeki'yi

öne çıkarmak istediler.

Tasfiyeciliğe Karşı Zilan Çizgisi

TC basını Zeki'yi pohpohlayıp şişiriyordu. Propagandası yapıyordu ve tek amaç, içeriden bize Zeki yoluyla darbe vurmaktı. Zeki'nin o kadar kirli bir hırsı vardı ki, kolaylıkla kullanılabilirdi. Gerillayı taktik anlamda kısırlaştırmaya, yaşamda çizgi muğlaklığı yaratmaya çalışıyordu; yani örgütü tasfiye etmeye çalışıyordu. Gerillada eylemselliği durdurup, pasif konuma sokmak için çok uğraştı, Zeki. Hem askeri, hem ideolojik saldırıları vardı. Zeki aynı zamanda tam bir Kadın Hareketi düşmanıydı da. 1993'te Önderlik ordulaşma kararı verdiğinde, Kadın Özgürlük Hareketinin oluşumunu engellemek için elinden gelen her şeyi yaptı. Zeki sürekli Önderlik ile kadın ordulaşması noktasında bir savaş içerisindedi. Önderlik onun tasfiyeci anlayış ve

özgürlük savaşçıları için de ve tabii ki kadın için de yeni bir süreç başlıyordu. Farklı bir hareketlilik oluştu o süreçte. 'Bu saldırılara nasıl cevap verebiliriz, nasıl bir misilleme yapabiliriz' yoğunlaşması vardı. Neticede ezelden beri Önderlik bu halkın varlığını, fikrini, özgür yaşamını ifade ediyor. Kürt halkı kendini her haliyle Önderlikte görüyor. Ve tabii ki Kürt Özgürlük Hareketi de aslında Önderliğin ta kendisidir. Bu nedenle bu saldırılar öyle kolay kabul görecekti, yüzeysel yaklaşılabilecek bir durum olarak asla görülmedi. Bütün duygularıyla, fikirleriyle, gönülleriyle yaşananları hissediyordu arkadaşlar. 'Önderliği ne olursa olsun korumalıyız' hissi, düşüncesi yoğundu. Ve bu hissiyatı en derin Zilan yaşadı.

Zilan'ın yaşadığı derin yoğunlaşmalar bu eylem önerisini ortaya çıkardı. Kısıtlı imkanlar ve zor şartlarda tüm hazırlığını baştan sona kadar büyük bir azimle yaptı. Plan programından tutun da, pratiğe geçirme aşamasına kadar Dersim'de, o senelerde

"Zilan'ın eylemi ideolojik olarak, askeri olarak güçlü bir çıkış yarattı. Olmaz denileni yaptı"

pratikleri ile de mücadele ediyordu.

Bu, Kürdün Bir Tavır Göstergesiydi

Hem dışarıdan, hem içeriden Önderliğe ve Hareketimize saldırıların yoğunlaştığı bir dönemi yaşıyorduk. Ve 1996'da Önderliğin ve öncü kadroların bulunduğu akademi önünde bomba yüklü araç patlatıldı. Amaç; Önderliği yok etmek, kalanları dağıtmak ve Hareketi tamamen bitirmektir. Burada ilk defa Önderlik direkt hedef alındı. Bu nedenle Kürt halkı için de,

böyle bir eylem yapmak gerçekten çok zor. Ama eylem her anlamda müthiş bir eylem olarak sonuçlandı. Düşmanda müthiş bir sarsılma yarattı. Hani derler ya 'beyninden vurulmuşa döndü', işte aynen öyle duruma düştü devlet. Tabii eylemin Dersim'de olması da çok önemli. Çünkü Dersim'de bu tarz bir eylem; Önderliğe saldırının intikamı değil sadece, kadının intikamı da demektir aslında. 1938 Katliamı'nda kadınlarımızın, analarımızın öncülüğünde gelişen bir direniş kültürü var çünkü. Zilan'ın eylemi, ele geçmek için kendilerini sulara bırakan,

uçurumlardan atan kadınların intikamı anlamına da geliyor. Tarihi bir intikam eylemiydi yani. Ve de tarihi bir korku saldı düşmanın yüreğinde.

Hareketimizde İdeolojik Ve Askeri Çıkış Yarattı

Zilan, parti tarihimizde en büyük misilleme eyleminin ilkinin yaptı düşmana ve parti tarihimizde tasfiyecilere karşı en güçlü duruşun, eylemin sahibi oldu. Kürt kadınının iradesini, gerillanın iradesini ortaya koydu. Önderliğimize uzanan eli, değil kırmak beyinlerini ve yüreklerini parçalarız diyerek en büyük mesajı verdi düşmana ve tüm tasfiyecilere. Bu bir tavır göstergesiydi; Kürt halkının ve Kürt kadınının tavrı, bir özgürlük savaşçısının tavrı... Tüm insanlığa en şeffaf ve en somut şekilde sergilenmiş bir tavır. Önderlik o zaman; 1996'da iki 'Z' savaştı, dedi. Tasfiyeci Zeki ile direniş çizgisinin temsili olan Şehit Zilan'ın çizgisi. Ve kazanan Zilan'ın çizgisi oldu. Zilan'ın eylemi ideolojik olarak, askeri olarak güçlü bir çıkış yarattı. Olmaz denileni

yaptı. Taktik anlamında gerillayı marjinalleştirmek ve pasif kılmak isteyen Zeki'ye güçlü bir cevap oldu. İdeolojik çizgide

netleşerek yüründüğünde askeri çizgide de mutlak başarı sağlanacağını ve güçlü çıkışların olabileceğini gösterdi.

Olmazın Olabileceğini Gösterdi

"Özellikle bu son süreçte gördük ki binlerce genç, Zilan'ın öğrencisi olarak sürece damgasını vurdu. Zilan öyle bir ruh yarattı ki; hep canlı olan ve canlı kalacak bir ruh"

Zilan diğer birçok sosyalist hareketlerin de özgürlük ufkunu açtı; tarzıyla, kararlılığıyla

sonra da Önderliğimize saldırı olduğu müd- detçe bu direniş çizgisi olacaktır sürekli, yaşatılacak olan çizgi budur.

Önderliği Korumak Yaşam Gerekçemiz

Tüm dünya kadınlarının ve Kürt kadınının ölçüsüdür Zilan. Bizim için Zilan 'an'dır. 'An' da onu hissetmek, anlamak, pratikleştirmektir. Önderliğin dediği gibi 'Zilan bize Tanrıça' dır. Tüm gençler ve özellikle genç kadınlar şunu bilmelidir; amacımız Önderliği korumak ve tüm komploları boşa çıkarmak ise tek yol Zilan çizgisidir. Çünkü Zilan'ın amacı Önderliği korumaktı. Bu yaşadığımız son süreçte de görüyoruz ki boşa çıkacağını tarihi hafızadan bildiğimiz kirli hesaplar gene devreye sokulmaya başladı. Önderliğin özelde Ortadoğu olmak üzere tüm dünya halklarına özgürlüğü ve demokrasiyi sunan alternatif paradigmasıyla, ideolojisiyle, felsefesiyle düşünce olarak başa çıkamayan faşist rejimlerin gene zora dayalı bir yönleme başvurmaları ve kırım girişimlerinde bulunmaları bize ne kadar güçlendiğimizi gösteriyor. Bu güce güç katıp Önderliği korumak yani özgürlüğü korumak bizim tek yaşam gerekçemiz olmalıdır. Bu nedenle özgür dağlara çekilip zaferle Zilan'ı selamlamanın tam vaktidir.

kendilerine

örnek aldıkları devrimci bir kişilik olarak anıyorlar. Tabii başta Kadın Hareketimiz olmak üzere Kürt Özgürlük Hareketi için Zilan çok önemli. Şu an devam eden ruh tam da Zilan'ın 1996'da yarattığı ruhtur. 1996'dan bu yana her gün gelişen, ilerleyen, kendini büyüten bir çizgi oldu. Özellikle bu son süreçte gördük ki binlerce genç Zilan'ın öğrencisi olarak sürece damgasını vurdu. Zilan öyle bir ruh yarattı ki; hep canlı olan ve canlı kalacak bir ruh. Bu bir ideolojik çizgidir çünkü. Olmazın olur kılınabileceğini gösteren bir çizgi. Bakın Zinar olsun, Doğa olsun Bermal ve Rewan arkadaş olsun, onun ruhunu almış ve sürece cevap olmanın yoğunlaşmasını yaşamış derin tarihi kişiliklerdir. Yaratıcı, uzmanca, başarıya kilitlenmiş bu eylemci militan gençler bize asıl Zilan gerçekliğini gösteriyor. Onun izinde yürüyen gençlerde bir kez daha gördük ki bu ruh derinlere kazınmış özlü bir duruştur aslında. Bundan

Bu değerlendirme 2019 yılında Garê'de şehit düşen PAJK Meclis Üyesi ve HPG Merkez Karargah Komutanlarından Gulçıya Gabar'ın ANF'ye verdiği röportajdan derlenmiştir.

1968 GENÇLİK DEVRİMİ'NİN BAYRAĞI KÜRDİSTAN DAĞLARINDA DALGALANIYOR

1968 yılı dünya tarihi içerisinde önemli bir yere sahiptir. Öyle ki, aradan 55 yıl geçmesine rağmen hala hafızalardaki canlılığını korumaktadır. Sadece bununla da kalmamakta, kapitalist modernite sistem güçleri için bir korkulu rüya, hatırlarına geldikçe bir kabusu dönüşmektedir.

1968 yılını kapitalist modernite güçleri için bu hale getiren 4 Mayıs 1968 günü Paris-Sarbonne Üniversitesi direnişinde simgeleşen Gençlik Devrimidir. Her büyük olayda olduğu gibi, 1968 Gençlik Devrimi'nde çakan bir kıvılcımla başlıyor. Bu kıvılcımın çakılmasına neden olanda 3 Mayıs 1968 günü Nanterre Üniversitesi'nin, dekanı tarafından kapatılmasıdır.

Burada hemen akıllara Türkiye'de yakın tarih içerisinde İstanbul Boğaziçi Üniversitesi'nde (Melih Bulu'nun rektör olarak atanmasıyla) yaşananlar gelmektedir. Ancak bunların birbirine benzeştirilmesinin doğru olmayacağını ilk başta belirtmekte yarar vardır. Çünkü bunların arasındaki fark derin ve birbirleriyle alakalı değildirler. 1968 Gençlik Devrimi'nin kıvılcımının çakılmasına neden olanın Nanterre Üniversitesi Dekanı, İstanbul Boğaziçi Üniversite'sinde yaşananlarında atanan rektörle olan bağı da bundan farklı bir düşünce içerisinde olmayı gerektirmiyor. Tabii Paris'te başlayan Gençlik Devrimi'nin bir

reaksiyon sonucu olarak gelişmiş olduğunu da unutmamak gerekmektedir.

Böylede olsa İstanbul Boğaziçi Üniversitesi'nde yaşananlar AKP-MHP faşist iktidar kılığını korkutmuştur. Tabii buda nedensiz değildir. Onları böyle bir korkuya kapılmaya götüren de Nanterre Üniversitesi'nde Dekanın, Boğaziçi Üniversitesi'nde Rektörün oynadığı roldür. Buna bağlı olarak da 'Boğaziçi Üniversitesi'nin, diğer üniversiteleri tetikleyebileceğinden yaşadıkları korkudur. Bunlar dışında korkacakları başka bir şeyde yoktu. Çünkü ne dayanılan zemin ne de örgütlülük ve öncülük gibi konular itibarıyla Paris ve İstanbul arasında bir benzerlikleri yoktu.

Aslında soykırımcı TC Devleti'nin yaşadığı 1968 Gençlik Devrimi'ni ona hatırlatacak herhangi bir belirtiden duymuş olduğu kokuydu. Boğaziçi Üniversitesi'nde yaşananlarda onda bu korkuyu canlandırmıştı. Korkmaktan da haksız değildi. Çünkü yakın geçmişte 2013 yılında Türkiye Gezi Direnişiyle/ Komünülle sinir sistemleri alt-üst olmuştu. 2014 yılının 7 ve 9 Ekim tarihlerinde de TC faşizminin beslemesi olan DAİŞ'in, Kobané saldırısı karşısında Bakurê Kürdistan'da halkın öfkesi meydanlara/sokaklara taşmıştı. Bunları hatırlatacak olan her hangi bir kıvrıdanışın, soykırımcı TC Devleti'nde böyle

bir irkinti yaratmış olması o kadar şaşırtıcı da değildi.

1968 Gençlik Devrimi'nin soykırımcı TC Devleti üzerinde, böylesine yarattığı, hatta onu bir paranoyak haline getiren daha başka nedenlerde vardır. O da 1968 Gençlik Devrimi'nin Türkiye ve Kürdistan gençliği üzerinde yarattığı doğrudan etki ve açığa çıkardığı sonuçlardır. 1968 Türkiye Gençlik Hareketleri ve onun doğrudan izlerini taşıyan 1970-1980 arasında Türkiye ve Kürdistan'da yaşanan Devrimci Toplumsal Kabarış ise bu sonuçların başında gelmektedir.

Bu yönleriyle, Boğaziçi Üniversitesinde yaşananlarla Avrupa'da başlayan oradan dünyaya yayılan 1968 Gençlik Devrimi ve Türkiye'de yaşanan 1968 Devrimci Gençlik hareketlerini hiçbir şekilde birbirleriyle kıyaslamamak gerekmektedir.

1968 Gençlik Devrimin de Yaşayan Che Guevara' ydı

Aslında bakılırsa 1968 Gençlik Devriminde ayağa kalkmış olan Che

savaşan bir efsaneydi. Kapitalist emperyalist güçler ondan, hatta adını bile duymaktan korkar hale gelmişlerdi. Bolivya'da olduğu duyulunca bu korkuyu daha da derinden yaşadılar. Küba'dan sonra Güney Amerika'da bir başka devrimin yaşanmasının ağırlığı altından kalkamazlardı. Dünya insanlığının, kapitalist modernite sistemine karşı birikmiş öfkесinin ayaklanmış hali olan Che Guevara, artık onlar için önlerinde aşılması gereken bir engeldi. Bu engeli aşmanın tek yolu olarak da onun fiziki olarak varlığına son verilmesini öngörmüşlerdi. Eğer bunu başararlarsa Che Guevara efsanesi ve onda temsilini bulan dünya insanlığının idealleri ve hayallerinin de son bulacağına kendilerini inandırmışlardı. 9 Ekim 1967'de Bolivya- La Higuera'da katlettiklerinde bunu tüm dünyaya ilan etmekten de geri kalmamışlardı. Böylece fiziki varlığıyla Che Guevara ve ütopyalarının da yok olduğunu düşündüler.

"Che Guevara Gençlik Devrimi olarak karşılarına dikilmişti; onlara meydan okuyordu"

Guevara'ydı, onun devrimci ruhuydu, ütopyalarıydı. Küba devrimiyle efsaneleşen Che Guevara, "Bir, İki, Üç daha fazla Vietnam" şiarını temel bir prensip olarak kabul etmiş, onun gereklerine göre yaşamayı, savaşmayı esas almıştı. Bunun bir gereği olarak, önce Afrika'ya, daha sonra da yönünü Güney Amerika'nın enginine, dağlarına çevirmişti. Artık dünyanın dört bir yanında olan, görünen

Aradan daha sekiz ay geçmeden 3 Mayıs 1968'de bunun öyle sandıkları gibi olmadığını görmüşlerdi. Che Guevara Gençlik Devrimi olarak karşılarına dikilmişti; onlara meydan okuyordu. Kendileri de bunun böyle olduğunu itiraf etmek zorunda kaldılar. Che Guevara yaşıyordu. O her yerdeydi. Ütopyası dünya insanlığına mal olmuştu. 1968'le birlikte başlayan ve

onun mirasçısı olan Türkiye ve Kürdistan Devrimcilerinin 1970'lerin birinci yarısının ortalarından itibaren kat ettiği gelişmelerde bunun en somut bir göstergesiydi.

1968 Devriminin Bayrağı Türkiye ve Kürdistan'da Dalgalandı

12 Mart 1971'de NATO'cu generallerin Türkiye'de iktidar el koymaları Türkiye ve Kürdistan toplumları, sosyalistler, devrimciler için yeni bir dönemin başlangıcıydı. İçerisine girilen böyle bir süreçte her yönüyle saflar belirginleşti, ideolojik ve siyasal olarak bir netleşme yaşandı. Soykırımcı TC Devleti'nin gerçeğini gizlediği son tül perdeleri de üzerinden kalktı. Tam bir özel savaş rejimi olduğu, NATO'cu, işbirlikçi, sömürgeci-faşist karakteri tüm çıplaklığı ile gözler önüne serildi.

NATO'cu faşist cunta iktidara el koyar-koyamaz yaptığı ilk iş, Kürdistan ve Türkiye toplumların karşı savaş başlatmak oldu. Köyler jandarma ve komando baskınlarına uğramaya, insanlar köy meydanlarında toplanarak işkencelerden geçirilmeye başlandı. Binlerce insan alındıkları işkence merkezlerinde işkencelerden geçirilerek, zindanlara konuldular. Kırsal alanlarda ve şehirlerde yürütülen kontrgerilla saldırıları sonucunda devrimciler katledilmeye başlandı. İdama ve ağır hapis cezalarına mahkum edilen devrimci tutsaklar oldu. Sinan Cemgil, Kadir Manga, Alparslan Özdoğan 31 Mayıs 1971'de Nurhak Dağı'nda, Hüseyin Cevahir 1 Haziran 1971'de İstanbul-Maltepe'de, 19 Şubat 1972'de İstanbul-Arnavutköy'de, Mahir çayan, Cihan Alptekin, Ömer Ayna, Saffet Alp, Sinan Kazım Özüdoğru, Hüdayi Arıkan,

Ahmet Atasoy, Ertan Saruhan, Sabahattin Kurt ve Nihat Yılmaz 30 Mart 1972'de Tokat-Niksar-Kızıldere'de, Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan 6 Mayıs 1972'de Ankara'da İdam Sehpalarında, Ali Haydar Yıldız 24 Ocak 1973'de Dersim- Vartinik'te, İbrahim Kaypakkaya 18 Mayıs 1973'de Diyarbakır işkence hanelerinde katledildiler.

12 Mart 1971 Askeri faşist darbesi bu yönüyle Türkiye ve Kürdistan halklarına, sosyalist-devrimci-demokratik güçlerine, gençlerine-işçi ve emekçilerine karşı ilan edilmiş bir savaş olarak tarihe geçerken, karşısında tarihe mal olan onurlu bir direnişi bulmuştur. Dağlarda, şehirlerde, idam sehpalarının da meydanlarda kahramanca direnen; devrimci gençler, işçi ve emekçiler ödedikleri bedeller pahasına; Türkiye ve Kürdistan halklarına gençlerine, kadınlarına, işçi ve emekçilerine o güne kadar taşıdıkları devrim bayrağını devretmişlerdir. Bunu yaparken de egemen iktidar güçleriyle, onların ideolojileriyle, sömürgeci-özel savaş rejimleriyle aralarındaki keskin ayrımı çok net bir şekilde ortaya koymuşlardır. Nurhak'ta; Sinanların, Kızıldere'de; Mahirlerin, Şehirlerde; Hüseyinlerin, Ulaşların, İdam sehpalarında Denizlerin, Yusufların, Hüseyinlerin, işkence tezgahlarında; İbrahimlerin bıraktığı kutsal miras böyle bir anlam ifade etmiştir.

1968 Gençlik Devriminin Bayrağı Dalgalanmaya Devam Ediyor

12 Mart 1971 Askeri faşist darbesini yapan NATO'cu generaller Türkiye'de devrimci gençlik hareketlerinin öncülerini katlederek, öğrencilerin, işçi

ve emekçilerinin direnişlerini bastırarak amaçlarına ulaşabileceklerini sanmışlardı. Ama yanlışlardı. Bunun böyle olmadığını anlamakta da geç kalmadılar. 12 Mart 1971 askeri faşist darbesinin üzerinden iki yıl daha yeni geçmişteki katledilen devrimci önderlerin ellerindeki devrim bayrağı onları izleyenlerce dalgalandırılmaya devam ettiğini gördüler.

1973'de Üniversitelerde devrimci gençlik hareketi daha da güçlenerek bir yükseliş kaydetti. Yaşanan yükselişte Önder Apo, tarihsel bir rol oynayarak görev ve sorumluluk üstlendi. Mahir Çayan ve yoldaşlarının Tokat-Niksar-Kızıldere'de katledilmesini protesto eden Siyasal Bilgiler Fakültesi öğrencilerine polisin yaptığı saldırıda gözaltına alınarak zindana alınmış ve yedi ay tutuklu kaldıktan sonra bırakılmasının ardından fazla bir süre de olmamıştı. Buna rağmen, öncü rolünü oynayarak, üniversite devrimci gençliğinin toparlanmasında, örgütlenmesinde üstlendiği görev ve sorumluluğu yerine getirme mücadelesine girişmişti.

Üniversitelerde yeniden bir toparlanış ve yükseliş içerisine girdiği devrimci mücadele, üniversitelerle de sınırlı kalmayarak orta öğrenim kurumlarını, yoksul ve emekçilerin oturdukları gecekondu semtlerini de içerisine alarak büyük bir kabarış sürecine girmişti. Nasıl 1965 sonrası yükselen üniversite devrimci gençlik hareketi, işçi ve emekçi mücadelesine karşı, devlet tarafından; paramiliter faşist kontra çeteler çıkarılarak saldırılar başlatılmışsa, yine aynı şekilde aynı güçler devreye konuldu. Ve bunun bir sonucu olarak da bu paramiliter kontra faşist güçler; üniversitelere, orta öğrenim kurumlarına, yoksul gecekondu semtlerine, buralarda toplu olarak bulunan mekanlara, kullanılan araçlara yönelik bombalı ve silahlı saldırılarda bulunmaya başladılar. Bu saldırılarda yüzlerce sosyalist, devrimci, demokrat katledildi ve yaralandı. Yapılan saldırılar bunlarla da sınırlı kalmadı. Toplum içerisinde tanınan, bilinen, saygınlığı olan kişiler de doğrudan hedef olarak katledilmeye başladı. Bunlarla da sınırlı kalınmayarak Devrimci örgütler içerisine ajan ve provokatörler sızdırılmaya çalışılırken, doğrudan bu özelliklere sahip, yüzlerine "sol", "demokrat" maske takılı gruplar, örgütler oluşturulmaktan da geri kalınmadı.

Bizzat MİT tarafından örgütlenen ve devrimci örgütlere, kişilere saldırtılan bu ajan provokatör çete gruplarının hedefleri arasında; Önder Apo ve onunla birlikte hareket eden yoldaşları da yer aldılar. 18 Mayıs 1977'de Antep'te Haki Karer böyle bir saldırı sonucunda katledildi.

Haki Karer, Kemal Pir'le birlikte; Önder Apo'nun Mamak askeri cezaevinden çıktıktan sonra Ankara'da ilk tanıştığı, aynı evi paylaştıkları yoldaşlarındandı. Önder Apo'nun 'gizli ruhum' gibiydi dediği Haki Karer 1975'i, 1976'ya bağlayan günlerde Ankara Dikmen'de yapılan Apocu grubun toplantısında Önder Apo'nun yardımcısı olarak belirlenmişti. Kendisi Türkiyeli olmasına rağmen, herkesten daha önce Kürdistan'a giderek örgütlenme çalışmalarında yer almıştı. Bir devrimci önder olarak yaşamıyla, davranışıyla, yüksek feragat duygusuyla, kararlılığı ve cesaretiyle rolü oynamaktaydı. Örgütçü olduğu kadarıyla eylemciydi. Propaganda çalışmaları yürüttüğü kadar; örgütlediği, taraftar haline getirdiği kim varsa onları eğitendi. Gününün 24 saatini devrime adayandı. Yaşamsal ve faaliyetler için gerekli olan ihtiyaçların karşılanması için inşaatlarda amelelik yapandı. En güzel, en yeni ve temiz olanı yoldaşıyla paylaştı. Her yönüyle bir devrimci için örnek alınan bir önder devrimciydi.

O nedenle Haki Karer son derece bilinçli bir hedef olarak seçilerek katledilmişti. Aslında onun şahsında yok edilmek istenen Apocu Hareketi. Haki Karer katledilerek böyle bir hedefe ulaşmak istenmişti. Ancak Önder Apo buna müsaade etmedi. Haki Karer'in katline; Apocu Hareketi partileştirme kararı ile karşılık verdi. Böylece 12 Mart 1971 sonrasının yükselen devrimci mücadelesi daha da yükseltilerek; 1968'de gerek Avrupa'da gerekse de Türkiye'de yükselen Gençlik devriminin bayrağı daha da göndere çekerek dalgalandırılmaya devam etti.

1968 Gençlik Devrimi 4 Mayıs günü başlamıştı. Haki Karer'de o devrimin sahipleneni olarak 18 Mayıs günü varlığını bu evrenselleşen devrime katık etti. Haki Karer'in taşıdığı devrim bayrağını yoldaşları devraldılar. Onların içerisinde Mayıs ayında şehadete ulaşanlar oldu. Hilvan'da 1978 yılının 19 Mayıs günü polis ve işbirlikçi çeteler

tarafında katledilen Halil Çavgun'da bunlar arasında yerini aldı.

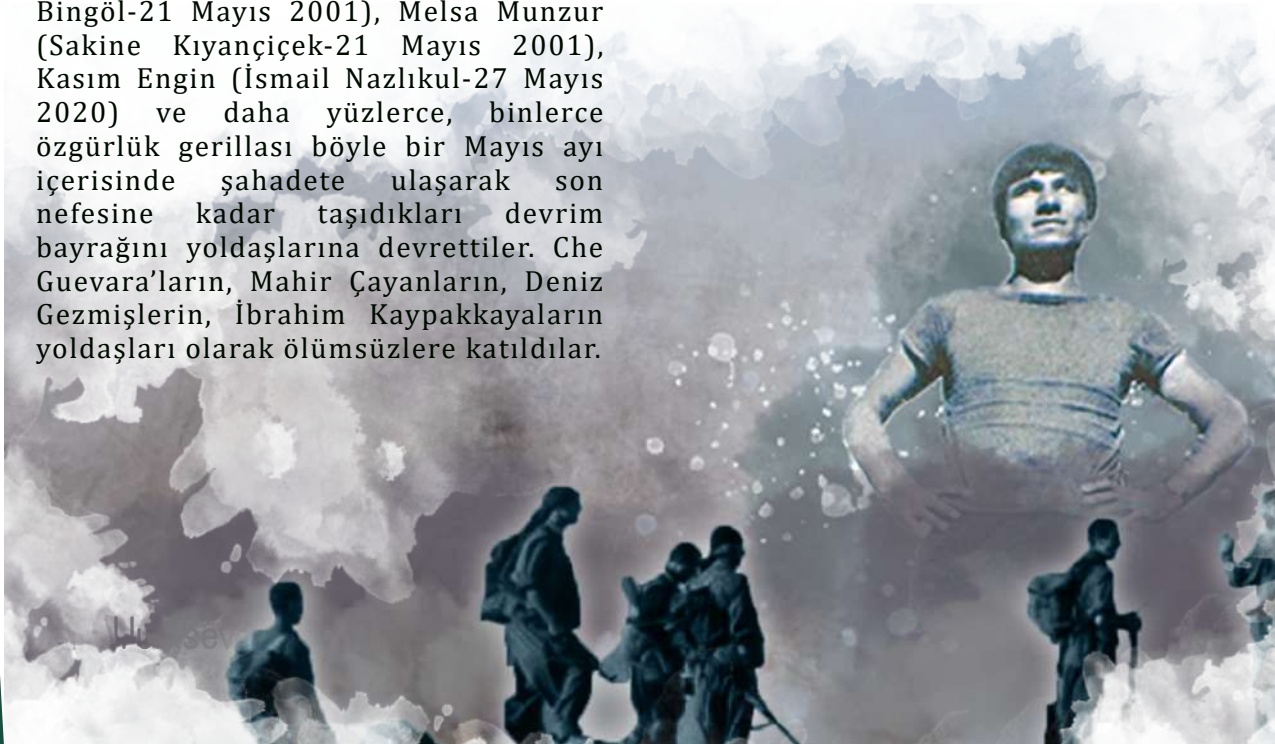
Halil Çavgun, her yönüyle Haki Karer'i kendisine örnek almıştı. O da Hilvan'da Apocu Hareket'in öncülüğünde ağılık düzenine ve işbirlikçi ihanete karşı yurt-sever yoksul Kürt köylüsünün direnişe geçmesine öncülük etti. Haki Karer'i, Halil Çavgun'u yoldaşları izlemeye ve devraldıkları bayrağı dalgalandırmaya devam ettiler. 12 Eylül 1980 sömürgeci askeri faşist darbesi sonrasında ise, bu bayrağı yeni bir devrimci hamle hazırlıklarının yapıldığı sıcak mücadele alanı içerisindekiler ve Zindan direnişçileri devraldılar. Diyarbakır zindanında dörtler; Ferhat Kurtay, Eşref Anyık, Necmi Önder, Mahmut Zengin bu bayrağı devralanlar arasındaki yerlerini aldı. Onlarda 1982 yılının 17 Mayıs'ını 18 Mayıs'a bağlayan gece, işkenceye ve dayatılan ihanete karşı PKK direnişini en üst düzeyde temsil ederek bedenlerini ateşe verdiler. Gerçekleştirdikleri bu eylemleriyle de taşıdıkları devrim bayrağını yoldaşlarına, dağda Özgürlük gerillasına devrettiler. Bu bayrağı zindan direnişlerinden devralan Abdulkadir Çubukçu 1 Mayıs 1982 Beyrut'ta, Mehmet Karasungur ve İbrahim Bilgin 2 Mayıs 1983'de Kandil dağlarında şahadete ulaştıklarında, o güne kadar büyük bir onurla taşıdıkları bu bayrağı; Celal Hoca(Ramazan Kaplan- 1 Mayıs 1985), Sarı Ömer (Mustafa Ömürçan-25 Mayıs 1987), Sabri (1 Mayıs 1988), Cemşit (Ahmet Kesip-25 Mayıs 1988), (Ozan Mizgin (Gurbet Aydın-11 Mayıs 1992), Hamza (Ziver Sarıyıldız-2 Mayıs 1998), Sinan Amed (Murat Demrihan-13 Mayıs 1999), Rojbin Serhat(Sadegül Ökmen-13 Mayıs 1999), İsmail (Hıdır Özgen Bingöl-21 Mayıs 2001), Melsa Munzur (Sakine Kıyanççek-21 Mayıs 2001), Kasım Engin (İsmail Nazlıkul-27 Mayıs 2020) ve daha yüzlerce, binlerce özgürlük gerillası böyle bir Mayıs ayı içerisinde şahadete ulaşarak son nefesine kadar taşıdıkları devrim bayrağını yoldaşlarına devrettiler. Che Guevara'ların, Mahir Çayanların, Deniz Gezmişlerin, İbrahim Kaypakkayaların yoldaşları olarak ölümsüzlere katıldılar.

1968 Gençlik Devrimi Kapitalist Modernite Sisteminin Korkulu Rüyası Olmaya Devam Ediyor

1968 Devriminin kıvılcımı 4 Mayıs günü Paris'te Sarbonne üniversitesinde çakılmıştı. Ardından da evrensel bir boyut kazanmıştı. Türkiye'deki devrimci gençlik hareketi de yükselen bu devrim dalgası içerisindeki yerini almıştı. Büyük bedeller ödenmişti. Ama dalgalandırılan devrim bayrağının yere düşmesine hiçbir zaman müsaade edilmemişti ve bu bayrak, bir bayrak yarışı misali elde elden geçerek hep yükseklerde dalgalandırılmıştı.

12 Mart 1971 askeri faşist darbesinin ardından başlayan yıllarda ise bu devrim bayrağı Önder Apo'nun öncülüğünde başlayan Türkiyeli ve Kürdistanlı devrimci gençlik hareketleri tarafından devralınarak dalgalandırmaya devam etmiştir. 12 Eylül 1980 askeri faşist darbesi sonrasında bu bayrak devrimci bir hamle için hazırlıkların yapıldığı sıcak mücadele alanlarında ve zindan direnişlerinin elinde dalgalandırılarak; Kürdistan Özgürlük Gerillasına devredilmiştir ve 1984 sonrasında günümüze kadar da Kürdistan dağlarında Özgürlük Gerillası tarafından dalgalandırılmaya devam etmektedir.

Bu vesileyle yeni bir Mayıs ayında 1968 Gençlik Devrimini selamlıyor, Mayıs ayını kanlarıyla sulayan, tarihe ve insanlığın bilincine nakşeden kahraman şehitlerimizin şahsında tüm emek, özgürlük, devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşenleri saygı ve minnetle anıyoruz.

DEVİRİMCİ HALK SAVAŞI ZAFERİN GARANTİSİDİR

Kürt halkı ve Özgürlük hareketi, tarihin en anlamlı özgürlük savaşı ve mücadelesini verirken herkese bu dönemde çok önemli görev ve sorumluluklar düşmektedir. Uzun bir süredir devrimci halk savaşı stratejisi temelinde yürütülen bir savaş ve mücadele var. Özgürlük Hareketi ve Kürt halkı olarak geliştirdiğimiz direniş, mücadele ve halk savaşı günümüz yaşam koşullarında hayati derecede etkili ve belirleyici olmaktadır. Günümüz Kürdistan ve Türkiye gerçeğinde halkımızın özelde de Kürdistan yurtsever gençliğin sömürgeci faşist Türk devlet gerçeğini ve AKP-MHP özel savaş yapılanmasını çok iyi tanıması, bilince çıkartması çok önemli olmaktadır. Son sekiz yıllık mücadele tarihimiz en yoğunluklu ve çetin bir savaşa sahne oldu. Hareketimizi tasfiye etmek ve halkımızı imha etmek (fiziki ve kültürel soykırım) için TC devleti hiçbir zaman bütün kurumlarıyla, muhalefetiyle, teknik donanımıyla varolan bütün imkanlarını kullanarak faşizmde bu kadar bütünlük sağlamamıştı. Tabi hegemon güçlerin desteği ve ihanet çizgisinin TC faşizminin elini güçlendirdiğini imkanlarına imkan kattığını unutmamak gerekir. Her şeyini Kürdü imha etmeye adanmış bir faşizm gerçeği ile karşı karşıya olduğumuzu iyi görmeli bu gerçekliğe göre bilinçlenmeli ve düşmanlarımızı tanımalıyız. Bu anlamıyla sekiz

yıldır aralıksız süren savaş gerçekliğinde bunca saldırıya karşı nasıl mücadele yürüttüğümüz, neyle mücadele yürüttüğümüz büyük önem arz etmektedir. Özellikle de Zap, Metina, Avaşın savaş süreçlerinde düşmanın kullandığı tekniği, kimyasalları ele alırsak strateji ve taktik olarak neye dayandığını iyi anlamak gerekmektedir. Hem şehir savaşlarında hem de gerilla savaşında devrimci halk savaşı stratejisini Kürdistan gençliği olarak iyi anlamak gerekir. Bu boyutu ile devrimci halk savaşını anlamak, bilince çıkarmak biz Kürt gençleri açısından ekmek-su kadar hayati önem taşımaktadır. Devrimci halk savaşı stratejisiyle; zorbalığa, zulme, inkara, sömürüye, işgale, haksızlığa, soykırıma karşı geliştirilen mücadele, halkımızın geleceği ve özgür bir Kürdistan için çok önemli sonuçlar açığa çıkartmıştır. AKP-MHP'nin fetişleştirdiği faşist düzene karşı devrimci halk savaşı stratejisi mutlak mücadele ve savaş stratejisi olmaktadır. Bu anlamıyla Kürdistan gençliğinin öncülük rol ve misyonu çok önemli olmaktadır.

Günümüz koşullarında bu rant, gasp ve sömürü sisteminin yarattığı baskı sistemini herkes bilmekte yaşamı nasıl bir cendereye çevirdiğini yaşayarak görmektedir. Faşizme karşı direniş herkeste doğru ve özgür yaşama karşı bir sorumluluk bilinci, mücadele zorun-

luluğunu geliştirmiş durumdadır. Özellikle AKP-MHP faşist iktidarı ve kurum-sallaştırdığı sapkın zihniyet hastalığı yayıldıkça, direniş ve mücadele insan yaşamının en anlamlı yaşam felsefesi haline gelmektedir. Mevcut durumda yeni bir yaşam ve anlayış her yönüyle bir zorunluluk olarak kendini dayatmaktadır. Faşizmin yarattığı zorbalığa, soykırıma karşı denilebilir ki, “Yaşamak isteyen her varlık dövüşmesini ve savaşmasını bilmelidir.” zorunluluğuyula karşı karşıya getirmiştir. Özellikle Kürt halkı açısından bu olmazsa olmaz bir durum olmaktadır. Önderliğimiz, giderek büyüyen, insanlığın başına en büyük canavar kesilen bu sisteme karşı mücadele etmenin ve savaşmanın en kutsal yaşam olduğu hakikatini açığa çıkarttı. Kurtuluşun ancak

tarihte eşı benzeri bulunmamaktadır. Hiçbir savaşta iradenin zaferi bu denli görülmemiş ve yaşanmamıştır. Savaşta açığa çıkan kazanımları, direniş ve iradeyi Önderliğimizin yarattığı ideolojiden bağımsız değerlendiremeyiz. Kapsamlı bir biçimde topyekün imha ve soykırım saldırılarına karşı bu süreçte geliştirilen direniş, verilen mücadele asrın faşizmini büyük bir hüsrana uğratmış su götürmez bir gerçekliktir artık. Direniş ve mücadele muazzam bir atmosfer oluşturarak kendisi ile büyük imkanlar da yaratmıştır. Bu anlamıyla devrimci halk savaşı zafer aşamasına geline mücadeledenin topyekün olarak yürütülmesidir. Kürdistan’da yaratılacak bir zaferin kapsamı, boyutları yeni bir başlangıcın kapılarını halkımıza ve bütün

“Gerilla ile birlikte, eş değerde mücadele yürütülürse zafer gelişir”

direniş, mücadele ve devrimle olabileceği hakikati bugün her zamankinden çok daha fazla kendisini dayatmaktadır. İşte faşizmin yarattığı tüm kirli politikalara karşı devrimci halk savaşı stratejisi faşizmi köklerinden sarsan bir strateji olmaktadır. Özeldde bizim gibi sömürge halklar açısından Önderliğimizin belirttiği gibi “devrimci halk savaşı bir tercih değil bir zorunluluktur” bizler mevcut faşist sistemi yıkmak için devrimci halk savaşını her yerde örgütleyerek yaşam-sallaştırmalıyız. Bu anlamıyla halkımızın yiğit evlatlarının Zap, Metina, Avaşin’de devrimci halk savaşı stratejiyle soykırımcı faşistlere karşı nasıl bir mücadele verdikleri ve neleri açığa çıkarttıkları anlaşılacak durumundadır. Hem stratejik anlamda hem de gerillanın yaratıcılığıyla devrimci halk savaşı Kürdistan halkı için vazgeçilmez bir yaşam biçimine dönüşmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Yine irade, cesaret, inanç ve fedailiğin Apocu ruhta ne kadar köklü olduğu ve asla yenilmeyeceği gerillanın özgürlük savaşında bir kez daha tecelli etmiştir. Kürdistan özgürlük gerillasının son süreçte yarattığı fedailiğin ve savaşın

insanlığa açacağı kesindir. Bu açıdan mevcut durum tarihi bir sorumlulukla devrimci halk savaşına yoğunlaşılması ve gereklerinin yerine getirilmesi gereken bir dönemdir.

Tarih boyunca her tür zorbalığa karşı örgütlü ve topyekün bir mücadelenin sonuç aldığı, zaferle taçlandığı ispatlanmıştır. Bu yönüyle savaş ne kadar geniş bir alana ve kesime yayılırsa faşizm o kadar teşhir olur, yıkım aşamasına gelir. Burada gençliğe büyük rol düşmektedir. DHS’nın bir boyutu olan serhildan, gençliğin eylemselliği ve gerilla savaşıyla birleşirse sonuç almak çok daha fazla kesinleşecektir. Mevcut durumda açığa çıkan büyük bir coşku, heyecan ve kitleleşme var. Özcesi DHS gençliğin, halkın, gerillanın iç içe olduğu bir strateji olmaktadır. Her kesim üstüne düşen görevi üstlenirse topyekün direniş ve serhildanlar gelişir. Sorumluluğu sadece Gerillanın omuzlarına yükleyemeyiz. Mevcut durumda Gerilla üzerine düşen görevi fazlasıyla yerine getirmektedir. Gerilla ile birlikte, eş değerde mücadele yürütülürse zafer gelişir. Kürdistan gençliği bu anlamda görevini tam olarak

yerine getirmediğini bilmelidir. Yürüttüğü mücadelede cılız kalmaktadır. Örgütlenmede, serhildanda, eylemde, katılımda daha aktif rol oynamalıdır. DHS en büyük rol gençliğe düşmektedir. Devrimci halk savaşı stratejisi bir örgütlenme meselesidir. Herkesin örgütlü olarak mücadelenin bir yerinde yer almasını sağlamaktır. Yaşamın her alanı örgütlü mücadele ile doldurulmazsa faşizm güçlenecektir. TC devleti iktidarını sürdürebilmek için elindeki tek şey olan zoru ve faşizmi bırakmayacaktır. Zorun ve faşizmin hakimiyet sağladığı bir toplumda yaşam olmaz. Faşizmin savaşı darlaştırarak, olabildiğince belli bir alana ve kesime indirgeyerek imhayı ve soykırımı gerçekleştirme politikaları iyi anlaşılmalıdır. Örgütsüz bir kitle, örgütsüz bir yapılanma çabuk sindirilir dağıtılır. Mücadeleye süreklilik kazandıran, irade ve kararlılık kazandıran bilinçlenerek örgütlenmesidir.

İşgalci, soykırımcı faşist TC devletinin 100. yılında kesin sonuç alma hedefleri olduğu biliniyor. Özellikle son sekiz yılda faşist rejimin toplumu korkutma, sindirme, katletme, zindanlara doldurma, ajanlaştırma saldırılarını en üst düzeyde geliştirmesi toplumu örgütsüz ve öz savunmasız bırakma politikalarıdır. Yani Soykırım politikalarıdır. Savaş, kan ve katliamlarla Kürdün soykırımını gerçekleştirmek ve düzenlerini sürdürmek için faşist sistemin her şeyi yapabildiğine inanmak gerekir. Mevcut durumda faşist, kafatasçı, ırkçı, rantçı, çete ve katil sürülerinden bir sistem oluşturulmuş durumdadırlar. Son sekiz yıllık savaş çok daha anlaşılır bir şekilde göstermiştir ki Kürt halkı olarak topyekün ve örgütlü bir savaş yürütülmezse TC faşist düşmanın nasıl bir soykırım yapacağı tahmin bile edilemez. Bu anlamıyla DHS stratejisine göre örgütlenmek ve mücadele yürütmek Kürt gençliği açısından elzem olmaktadır. Düşmanın imha ve soykırım savaşına karşı DHS'ni yayma ve zenginleştirme yöntemiyle örgütlenmelidir. Kimseden beklemeden her yerde varolan imkanları kullanarak kendi özgücüne dayanarak örgütlenmelidir. Şüphesiz en önemli

sorumluluk gençliğe düşmektedir. Devrimci halk savaşının en önemli öncüsü gençliktir. Kürdistan yurtsever gençliği özelde de üniversite gençliği bir muhasebe yapmak durumundadır. Ne yapılabilir, sorumluluklar nelerdir, nasıl bir mücadele verebilirim, devrimci halk savaşı nedir, stratejisi nasıldır, örgütlenme boyutu nasıl olacak, öncülük ne demektir vb. sorulara cevap bulmaya ve uygulamaya çalışarak harekete geçmelidir. Halka öncülük edecek, devrimci gelişmeleri sağlayacak olan yurtsever gençliktir. Özellikle özgürlük mücadelesinde halka ve mücadeleye öncülük etme boyutunda Kürdistan yurtsever gençliğinin serhildan tarihi ve direniş tecrübeleri bulunmaktadır. Apocu tarih, yurtsever gençlik tarihidir ve her anı büyük direnişler, serhildanlarla geçirmiştir. PKK, bir gençlik özelde de üniversiteler içinden örgütlenmiş bir aydın gençlik hareketidir. Kürdistan gençliği bu anlamıyla şanslı olmaktadır çünkü çok köklü bir direniş ve mücadele mirasına sahibiz. Bu tarihin izinden yürümek, mirasına sahip çıkarak mücadele yürütmek zaferi kendisiyle getirir. Bu temelde DHS zaferin garantisi olmaktadır. Apocu gençlik mücadele mirası ile DHS örgütlenmelidir.

Devrimci halk savaşı herkesi sorumlu kılma savaşıdır ve herkesin sorumluluk üstlenmesi gereken bir savaştır. Devrimci halk savaşı Gerilla ve halkın topyekün savaşa katılmasıdır. Silahlı mücadeleden halk serhildanlarına, radikal eylemlerden halk toplantılarına, bireysel eğitimden toplu eğitimlere, örgütsüz tek bir genç bırakmamaktan halk buluşmalarına kadar her şeyi kapsayan bir mücadele stratejisidir. Gerillanın üzerine düşeni yaptığı gibi gençlik, kadın, kısacası bütün halkımızın her yönüyle bu süreçteki sorumluluğunu yerine getirmesi büyük gelişmeler açığa çıkartacaktır. Bilinçlenme ve örgütlenme boyutu gençlik açısından çok önemlidir. Yaşanılan deprem süreci de çok iyi gösterdi ki örgütsüz bir toplum yok olmaya mahkumdur. Bu hakikati bilince çıkarmak zafer yolunda ki en büyük bilinçtir. Üniversiteli yurtsever

gençliğin bunu iyi anlaması gerekir. Her anlamı ile kendisine tarihine ve toplumuna karşı sorumlu görerek örgütlenmeli ve eğitmelidir. Kendi tarihsel geçmişini ve tarihte yaşanan her olayı, her katliamı bilince çıkarmalıdır. Kendi tarihini bilmeyenler özgür yaşam uğruna mücadelede de yetersiz ve eksik kalırlar. Bu anlamı ile kendi öz tarihimizi, boyun eğmeyen, direnişçi, savaşı bir halk gerçekliğinden geldiğimizi asla unutmamalı ve gelişen bu direnişlere layık yaşayarak, amansız mücadele tarzı yürütmelidir. Milyonlarca Kürdistan genci sömürge üniversitelerinde okumaktadır. Sadece bireysel olarak yaşamımızı kurtaralım derdine düşmemeliler. Bizler düşmanı çok olan bir halkız, her şeyimizle bizi yoketmeye çalışan yeminli düşmanlarımız var. Böylesi bir gerçekliğimiz varken sömürge üniversitelerinde okuyayım bireysel olarakta kendimi

mi? Daha ne zamana kadar halkımız ve ülkemiz bu ceberut faşist cenderesinin pençesinde olacak? Faşist devletin Önderliğimiz üzerinde bu kadar rahat faşizm politikalarını geliştirmesine daha ne kadar tahammül edilecek, Faşizm nasıl buna bu kadar rahat cesaret edebiliyor?

Önder APO'nun geliştirmiş olduğu özgürlük paradigması, Özgürlük Hareketinin geliştirdiği özgürlük savaşı ve Kürt halkı olarak büyüttüğümüz özgürlük mücadelesi bugün Kürdistan sınırlarını aşmış, Ortadoğuya yayılmış ve bütün dünya halklarını etkilemektedir. Gerek kapsadığı özgürlük değerleri gerekse de karşısında savaştığı güçler ve zihniyet bakımından mücadelemiz tarihin en kutsal davası konumundadır. Artık insanlar mücadelemize bakarak moral, ilham alıyorlar. İnsanlar Önderliğimizi okuyarak, Özgürlük Hareketini takip ederek, mücadelemizi destekleyerek yeni

“Sömürge üniversitelerinden Kürt gençliğine iş çıkmaz, aş çıkmaz!”

kurtayım demek gafleti ifade eder. Her şeyinle teslim olsan dahi bu yeminli Kürt düşmanları seni yok eder! Üniversite gençliği olarak bunu anlamak zorundayız. Düşmanlarımızla hiçbir şey yokmuş gibi yaşayamayız. Düşmanın cafcaflı, süslü yalanlarına kanmamalıyız. Her yerde örgütlenmeli üniversite alanlarını özgür ülkeye ulaşmanın bir aracı olarak kullanmalıyız. Sömürge üniversitelerinde Kürt gençliğine iş çıkmaz, aş çıkmaz! Bu sürecin önemi ve yakıcılığı görülmelidir. Daha cesur yaklaşmalıyız. Bir yandan bu halkın evlatları ülkeleri için, özgür yaşam için fedailiğin en büyüğünü sergilemekten bir an dahi geri durmayacak; diğer yandan milyonlarca genç sömürge sisteminin yalanları ile yaşamını sürdürmeye devam edecek. Onurlu bir yaşamı isteyen her Kürt genci için bu kabul edilir olamaz. Topyekün olarak isyan etmenin, özgürlük yürüyüşüne katılmanın, sömürge rejimine baş kaldırmanın, faşizmin kalbine son darbeyi indirmenin zamanı gelmedi

bir yaşamın buradan filizleneceğine inanıyorlar. Bu açıdan Kürdistan Özgürlük mücadelesi ulusal kurtuluş savaşı kadar evrensel bir kurtuluş mücadelesine de hem zihniyet hemde pratik öncülük pozisyonuna gelmiştir. Bugün bütün ezilen, sömürülen kesimlerin, kadınların, gençlerin, direnenlerin mücadelemiz etrafında bütünleşmeleri özgürlüğe dair umut ve inançlarından kaynağını almaktadır. Bunun karşısında yüreğimiz nasıl atıyor, kalbimiz nasıl çarpıyor, beynimiz nasıl işliyor? Bunlar Kürdistan yurtsever gençliğin özelde de üniversiteli gençlerin muhatabı olduğu ve cevaplaması gereken sorulardır. Devrimci halk savaşı bu hakikate ermek isteyenlerin sorumluluğunda gelişecektir. Bundan kaynaklı dönem sorumluluğunu bilme, gerekeni yapma sürecidir.

AİLE KURUMU VE ZİHNİYET ŞEKİLLENMESİ

Ortadoğu toplumlarında aile kurumu ve aile olgusu bu coğrafyada yaşayan bireylerin özelde kadınların toplumsal rollerinde, ilişkilerinde genel sosyolojilerinde en büyük etki unsurudur. Herhangi bir araştırmacının Ortadoğu toplumunu ve onun sosyolojisini tanıması için başvuracağı ilk adres aile kurumudur. Bu kurum doğru araştırılmadan, sorgulanıp, irdelenmeden hiç bir sosyolojik araştırma ve incelemenin sonuç vermeyeceği açıktır. Eğer toplum anlaşılacak isteniyorsa aile kurumunun da doğru araştırılması anlaşılması gerekir. Toplum ve aile gerçekliğini birlikte ele almamızın nedeni ailenin toplumun en küçük birimi olduğu

ideasından ötürü değil aile olgusunun toplumda yarattığı değişimi etraflıca ortaya koymak içindir. Yine ailenin zihniyet şekillenmesi ve toplumsal inşadaki rolünü ortaya koymak için irdelenmesi gerektiğini düşünüyoruz.

Binlerce yıllık insanlık tarihinde aile kurumu önemli bir yere sahip olmuştur. Düşünce sistematığının, kavrayış biçiminin, ifade ve davranış tiplerinin, ilişki ve çelişkilerin şekillendiği ilk merkezdir. Toplumsal yaşama dahil olmadan bir önceki ön hazırlık okuludur. Bir bireyin bebeklik aşamasından itibaren şekillendirildiği bu kurumun zihniyet oluşumundaki rolünü değerlendirmek gerekiyor. Ailenin zihniyet oluşumundaki

etkisinden söz etmeden önce bu kurumun insanlık tarihindeki geçmişi nereye dayanıyor ne şekilde ortaya çıktı bunu da belirtmek gerekiyor: ailenin tarihsel olarak milattan önce insanlığın yerleşik yaşama geçmesiyle birlikte ortaya çıktığı yapılan arkeolojik araştırmalarca tespit edilmiştir. Bilindiği üzere ailenin ortaya çıkışından önce insanların ilk toplumsal oluşumu klandır. Klan için ilk ve en küçük toplumsal birim diyemeyeceğiz çünkü klanın kendisi hem toplum hem topluluk olma rolünü üstlenmiş bir yapıdır. Bu anlamda klanı bir arı kovanına benzetmek de mümkündür. Bir arı kovanı gibi kendi kendine yetebilen dişi olanın yani ananın yönettiği her yönüyle özerk bir yapıdır. Tüm kılan üyeleri kutsal ananın evlatları sayılır ve korunur. Bu yapı içerisinde mülkiyet ilişkileriyle karşılaşmak pek mümkün olmuyor. Hem kılan içi ilişki biçimi hem yaşamın yerleşik olmayışı mülkiyet ilişkilerinin gelişimini sınırlamış hatta engellemiştir. Mülkiyet ilişkileri ve zihniyetini geliştirmemelerinin temelinde bu konuda ilkeli davranmaları mı yoksa yaşam koşulları mı buna ele vermedi bu tartışılabilir. Fakat zihniyet oluşumunda karşılıklı bir etkinin olduğu mümkündür.

Aileyi anlamak için bu kurumun mutlak olduğu gözüyle bakmadan önce kılan yaşamına doğru yolculuğa çıkmaya gerek var. Çünkü aile olmazsa olmaz kabilinde şekillendirilmiştir zihinlerimizde. Bu kurum bizim zihnimizde öncesi ve sonrası olmayan bir kurum, adeta tanrısal bir misyon yüklenmiştir. Bu yüzden biz bu kurumun öncesine gitmeyi gerekli görüyoruz. Bir kılанда doğup büyüdüğümüzü düşünelim, klasik bir anne baba ilişkisi yok, anne henüz evin hizmetçisi konumunda değil. Her türlü kişisel hizmetimize koşuşturan, yaşamını bize hizmetkarlık etmekle tüketmemekte, bütün bir kılanın maddi ve manevi ihtiyaçlarının temini ve sorunların çözümüyle uğraşmaktaydı. Bu düzeyde bir sorumluluk

yüklenmek o dönem için kadına stratejik düşünme, yaratıcı olma ve komünallik özelliğini kazandırmıştır. Ana kadın bu düzeyde bir sorumluluk sahibiyken kıladaki çocuklara karşı duyarsız değildir. Çocuklar tüm kılana ait oldukları için çocuklar ortak büyütülürdü. Bu yüzden çocuk üzerinde bireysel bir hak talebi vs söz konusu olmuyor. Bu çocuklar herhangi bir anne ya da babanın mülkü olmuyorlar. Sadece bakıma ve yardıma ihtiyaçlarının olduğu bebeklik ve çocukluk dönemine kadar yetiştirilirler. Bu tarz bir yetiştirme biçimi çocukluktan itibaren kişide mülk olma ya da mülk edinme anlayışını ortadan kaldırıyor. Mülkleşmeyen birey mülkleştirmeyi de reddeder. Mülkleşme kuşkusuz kendiyi iradesizleşmeyi de getirir. İrade olamama birey olamamaktır da aynı zamanda. Birey olamayanın da yarattığı toplumsal tahribatlar kendi içinde toplumu çürütür ve tüketir. Birbirini takip eden zincirleme sorunlar, uydu kişilik ve bu kişiliklerle hastalıklı bir toplumun temelleri atılır. Tüm bu sorunlar sayıldığında bu sorunların aile ile ilişkisinin ne olduğu merak edilir. Gerçekten aile tüm bu sorunların kaynağı mıdır değil midir diye sorulabilir? Haklı olarak bu soruların sorulması ve cevaplanması gerekir.

Aile için klasik sosyolojide toplumun küçük bir yapı birimi tanımı yapılır. Halbuki aile için toplum içinde örgütlenmiş en küçük devlet ya da proto devlet de denilebilir. Ne yazık ki bizim zihnimizde şekillendirilen devlet olgusu da malesef negatif anlamlar içermekten ziyade pozitif yüklü bir kurumdur. Aileyi devlete benzetme örneğinden belki de bir çokları negatif bir anlam çıkarmayabilir fakat devlet toplum dışı örgütlenmiş, doğal toplumsal oluşum seyrine aykırı, sunni bir yapılanmadır. Bu anlamda devlet için toplum dışı bir olgu tespiti de yapılabilir. Devlet doğru tahlil edilmediğinde dışardan çok gerekli, ihtiyaç temelli inşa edildiği sanılabilir. Yani devletin toplumun ihtiyaçlarını karşılamak için kurulmuş yararlı bir

örgütlenme olduğu zannedilir. Esasta ise devlet toplumun maddi ve manevi değerleri üzerinde kurulmuş bu değerleri sömüren gasp eden, bu değerleri kendi çıkar zümresi arasında pay eden bir organizasyondur. Devlet kurumsallaşma sistemi ve örgütlenme biçimiyle tek tip insan yarattığı için devlet içileşen bir birey kendi kişiliğinde yetenek ve kabiliyet yitimi yaşar. Bireydeki güç, yetenek ve muazam potansiyel devletin ihtiyaçlarına göre harcanır. Devlet organizasyonunun kişiye hazırladığı kimlik, meslek,

kavramları nerdeyse literatürümüzden kaldırılmıştır. Devlet ideolojisi olan liberalizm insanlara eğer isterseniz bu sistem içinde kendi hayallerinize kolaylıkla ulaşabilirsiniz demektedir. Sanki bu sistem sınıfsız, kastsız, tabakasız bir sistemmiş algısı yaratılır. Tehlikeli olan da yaşanan ama hissedilmeyen bu derin sınıf gerçeğidir. Bu anlamda devlet yarattığı sınıflaşma ve sınırlı rol kalıplarıyla toplumsal hakikatini felç eder. Böylelikle kimi organları felç olmuş başı gövdeden kesik, iradesini kaybetmiş, kendi kendine yetemeyen

“Devlet organizasyonunun kişiye hazırladığı kimlik, meslek, yetenek gurubuna göre kişiler sınıflandırılır”

yetenek gurubuna göre kişiler sınıflandırılır. Bir birey devlet organizasyonu içinde tüm hayatı ve ömrü boyunca bazı kısmi rol ve statü sınırlarına hapsolür. Bu statülere hapsedilen bireyler modern bir kast sistemi içinde olduklarını fark etmezler. Belki eski zamanlardakinin aynısı bir kaba sınıflaşma ve klasik bir köle-serf-aristokrat sınıflarına benzer bir tabakalaşma görülmeyebilir fakat ondan daha derin bir sınıflaşma, roller benimsetilerek gerçekleştirilir. Dikkat edilirse 20. Yy ile birlikte toplumun literatüründen sınıf kavramı tabiri cahizse çaktırmadan çıkarılmış durumda. İşçi, köylü, emekçi sınıfı

bazı sınırlı rollerle kendisini avutan, hep dışardan bekleyen, dışarıya muhtaç bir toplum oluşturulur. Devletin ve ailenin toplum dışı bir organizasyon olduğunu belirtmemizin nedeni toplumda yaratıkları bu ağır tahribattır. Bu yüzden toplumlar uzun yıllar devlet yönetiminde ya da diktasında kaldıklarında ve zora düştüklerinde hep nerde bu devlet derler. Ya de devlet baba kavramı da çok meşhurdur, bir de devlet malı deniz yemeyen keriz denilir. Bunlar aslında devletin topluma ne kadar da yabancı toplumdışı bir kurum olduğunu gösterir. Hem baba diyor hem de ondan çalmak istiyor bu bir paradokstur. Eğer bu kurum toplum nezdinde bu kadar kutsal

ve değerli olsaydı her halde bu söylemler gelişmezdi. Fakat konu toprak olunca en değerli sözcükleri kullanırlar. Ana kavramı misal toprak için kullanılabiliyor.

İçerilmiş sınıf, içerilmiş kölelik ve içerilmiş roller aile kurumunda gerçekleştirilir. Aile rolleri dayatmada, rolleri benimsetmede ve sevdirmede kilit rol oynar. Her şeyden önce toplumsal cinsiyet rollerinin en başta dayatıldığı, uygulatıldığı, öğretildiği kurum ailedir. Aile bir kadına ve bir erkeğe toplumdaki yerini ve statüsünü çok ustaca öğretir. Özelde kadına daha sonra tüm aile fertlerine içinde yer alacakları hiyerarşi öğretilir. Bu hiyerarşide baba en üstte olandır. Annenin emeği basit ve küçük

yaşamına başlamadan önce bireyde belli bir ilgi, algı, zihniyet ve davranış geliştirir. Rollerin, statülerin zihniyetle bir ilişkisi yokmuş gibi görülür fakat her rol bir zihin yapısı geliştirir. Her statü bir duruş, bir algı, bakış açısı ve yine bir zihniyet şekillendirir. Verili zihniyetle bireyler aile kurumu içinde zihinsel olarak felç edilir. Düşünemeyen, sorgulamayan verilenle yetinen bireyler yetiştirilir. Devlet toplumu felç ederken aile bireyi felç eder. Tolum nerde bu devlet derken birey anne ve babasını arar.

Tabi bütün bu bahsettiklerimizden nasibini alan kesim ise bebeklikten itibaren genç kadınlardır. Devletli sistemin kendini aile kurumu üzerinden

“Her şeyden önce toplumsal cinsiyet rollerinin en başta dayatıldığı, uygulatıldığı, öğretildiği kurum ailedir”

görüldüğü için onun bu hiyerarşide yeri çoğu feodal sistemlerde oğlundan sonra gelir. Bazen de babadan sonradır. Geriye en alt tabakada evin kızı kalır. Yani kadın olarak aile piramidinin en alt tabakalarında yer almaktayız. Sarı inekten sonra meselesi bundandır her halde. Bazen evdeki maddi olarak değerli görülen eşyalar bile bir kadının sosyal statüsünden daha illeri bir seviyede olabiliyor. Nesneden daha nesne olmak bu anlama geliyor.

Bu anlamda aile bir bireyin sosyal

var ettiği bir çağda toplumun her alanında cinsiyetçiliğe, sömürülmeye, nesneleştirilmeye karşı varolan zihniyet kalıplarını yıkmanın zamanıdır. Devletin bizden sadece çaldığını unutmamamız gerekiyor. Genç kadınlar olarak her şeyi yapacak gücümüz, yeteneğimiz, irademiz var. O zaman bunları harekete geçirmenin tam zamanıdır.

Ev Bîranîna Bi Hevalan Re Her Bîraminda Ye

Navê min Nûda Tolhildan. Ez demek dirêj li Zapê mam e. Demekî kine ji al-anê derketim. Pêvajoya 2015-2016 em bixwe ji li wir bûn. Operasyon demek direj ajot. Dijmin pir bi hovane dihat li ser hevalan. Hem bîranînên pir xweş û zor û zehmet bû. Pir tişt hatin jiyan kirin. Çend mijar hene hîç ji bîro mirov naçe.

Alan bi giştî di nav şer de bû. Hinek tepe ketibû destê dijmin, hinek tepeyan de jî heval berxwe didan. Em jî hîn li jêrê bûn. Me pêwîstiya hevalan pêşvazî dikir. Wisa hatin çûyin be, kijan kar hebe me dixwast em hîn bêhtir alikarî bidin. Heval gotin Tepeya Merganîşê rewşa hevalan ne başe. Silsileya Ertuşê de tepe hemû pey hevdû re tên. Şehit Colêmerge, Tepeyê Hawane, Boxaza Patata, Merganîş, Petrut heta Koordîne diçe. Merganîş di navbera wan de dimîne. Derdorê wî asê û zinar e. Rêka wî pir zêde nîne. Tenê dû xet hene ku tû bikaribî xwe bigîhîni Merganîş. Tepeya pêsiyê de dijmin piranî bi teknîk bidest xistibû. Min got ya Merganî ortepe de dimîne, tepeya hemberî ya Hawanê ye. Xeta din jî zinare kendale çûn û hatin nîne.

Dema operasyon destpê kir ev ya dalgaya duyemin bû. Cara yekem ji aliyê Qelahê Ertuşê destpê kir. Şehit Newal heya qederekî

heta Şehit Zekî wan deran hatibun. Piştî demek şûnda ya duyemîn destpê kirin. Wê carê jî ji Colêmerge destpê kirin heta Koordîne bi teknîkek pir mezin ser hevalan de hatin. Rixmî wî jî berxwedaniyek pir bi leheng, rixmî ku pir tecrubeya hevalan jî nîn bû care yêkem di şer de bûn, cara yekem rastiyeke wisa re rû bî rû dihatin. Ama berxwedaniya ku ev hevalana kirin tu carî ji mejiya me de naçe. Em her tim bi bîranîna wan hevalan jiyan dikin.

Ez dixwazim ya Merganîşê behs bikim. Rastî heval pir tengavî de bûn. Heval Bêrîtan Serhed berpirsiyarê Tepeya Merganîşê bû. Heval nû ji perwerde derketibû hatibu. Zaten demekî kin bû hatibu. Ortê operasyonê de weke taqviye hatibu. Di nav wî yoxintiyê de dijmin asta herî jor de zorlame kir. Cîhazê de me dişopand heval her wisa heval Bêrîtan re diaxivîn. Zehmetiya ku dijmin dikişand jî mirov ser cîhazê de fêhm dikir. Doçkayê wan hebû, BKC, Bîsvîng heval pir yoxun lê didan. Dijmin Tepe Hawanê girti bu. Navbera wir û Merganîş jî 200-300 metrê ye. Ji Tepeya Hawanê êrîşê Merganîşê kir. Kêleka wî jî bi balafir û keşîf lêdanek yoxun hebû. Heval ji her bersiv didan, lê

didan. Zaten dijmin dibîne nikare beramberî bisekine, yoxuntiya balafiran zêdetir dike. Cihê ku heval têdane gupikek piçuk e, pir zêde ne mezin e. Hêjmarê hevalan jî zaten 4-5 hevale pir ne zêdeye. Rixmî vî jî heval dixwazin bi çekên xwe bersivên mezin bidin. Ji xwe cebilxaneyê wan jî nemaye. Pewîste taqviye biçê gel hevalan. Çawa wisa gotin ez û hevalek em amade bûn, em her bendê bûn heval gazî bikin em derkevin.

Me BKC amade kirîbu. 200 mermî di çanteyê de 200 mermî jî li ser

birîndariyek pir zêde çênebû bu, roket puç derketibû neteqiyabu. Hatîn dîtin em xwe amade dikin em derkevin, heval Sara yekser pirs kir got "hûn biçin ku derê?" me got hevalê Mêrganîşê takviye ji wan re pewîste em biçin taqviyeyê. Hîn bêhna xwe neda bû avekî venexwarî bû got "Ez jî werim" Me derstpekî nexwast. Me got "Hûn îstirahat bikin. Em te nabin." Pir zêde îsrar kir. Herî dawî pir dayatma kir got tiştêkî min nîne. Me ev jî girt gel xwe û

çek bû.
Min bi xwe
BKC rakir
hevalê din
jî qlêş li gel
wî bû. Me
dixwast em biçin ama me
rê nedizani. Em hîç neçûbûn Mêrganîşê.
Tenê li gor tarîfê hevalan em çûn. Em li
dolê bûn me Tepe dîdît, lê pewîste mirov
di kuderê de biçê zanabûnê me nînbu.
Tenê heval gotin vî dolê bişopîne zaten
Tepeya li hemberiyê. Lê rastî dola ku em
tê de biçin normalde heval hîç bikar-

em
ketin
rê. Ez,
heval
Ruhâl,
He- val Sara em
ketin rê. Em qederekî
çûn. Nêzî nîv seat em meşîyan, me ke-
mekî xwe da jorê. Heval ser cihazê gazî
kirin gotin hevalek xort li wir heye ger
hûn tam dûr nekerine werin vî hevalî jî bi-
girin wisa biçin. Dema em çûn hilkişîyan
jor me mêze kir hevalek jin ser tehtë
rûniştiye. Lingî wî de pêlav nîn bu, gore
nîn bu. Ji basînc bandor bibû hindek

"Ruxmî em evqas rê çûbûn em tî bûn jî
me got em ne tîne hûn vexwin, me dix-
wast bila hemû heval vexwin"

naynin. Her tim di xetêndin de çûyin hatin heye. Zaten navê dolê jî dola pêyxamber-aye. Yê ku di wî dolê de biçê pewîste sebrê peyxamberan pê re hebe. Pir zehmete. Rêya wî pir dirêje jî, zehmetiya wî jî heye. Mîn û heval Ruhâl me xwe amade kir. Cîhaz jî gel me bû. Me heval Bêrîtan re ketiba têkîliyê wisa berdewam kiriba. Tam me xwe amade kir em derkevin 3 heval hatin. Ev jî birîndan bûbûn daketin jêrê. Keşîf li wan dabû. Heval Sara hebû,

heman demê şoqê de jî bû. Em her çar heval çûn gel. Me mêze kir me got "Heval Tanya çi bûye?" got "Heval em li jorê bûn, ez dizanim em li ser doçkayê bûn, me doçka bikardanî piştî dengê balafirê hat û şûndetir naye bîramin. Em hinek gel wî man me av dayê, em pêre eleqedar bûn. Me mêze kir rewşa wî başe me got "Hîn heval li jorê ne, me agahî ji hevalan girtiye rewşa hevalan başe, em biçin xwe bigîhînin. Hevalên din jî jêrê ne niha tû

biçe xwe bigîhîne gel wan” Me heval Tanya rê kir, ew dikarîbû bimeşe. Me heval Tanya rê kir piştî em dîsa ketin rê me rêya xwe berdewam dikir.

Me xwe gîhand hevalan, heval xwe berdan jêrê. Heval Bêrîtan, Heval Nûda bû û Heval Arîn bû. 3 hevalên jin 2 hevalên xort bûn. Me mêze kir rewşa hevalan jî tam ne başe. Qederekî lêdan xweribûn. Basınca balafirê pir zêde bû. Me got heval bila îstirahat bikin, em tetîk de bin. Heval 2 roj bê av bûn. Avê ku me li gel xwe bir me dîrek da hevalan, heval av vexwarin. Ruxmî em evqas rê çûbûn em tî bûn jî me got em ne tîne hûn vexwin, me dixwast bila hemû heval vexwin. Piştî wî me hevalan re cîh çêkir ji bo îstirahat bikin. Me got em biçin

dihat.

Me liser cîhaz dengê hevalan dişopand. Me dizanî wê derê de pevçûn heye. Lê me nedizanî edî kijan astê de dimeşe. Fermandariya Eyaletê dizani bû rewşa me jî. Got “ Heval lê bidin û paşve bikişînin” Heval Bêrîtan xwest em hemû dakevin jêrê, Heval Bêrîtan û 2 heval bimînin lê bidin. Herkes digot ez bimînim. Herî dawî Heval Bêrîtan got “Bê îtîraz herkes dakeve” heval Ruhal, Heval Bêrîtan, Heval Çiya, Heval Azad man. Me 100-200 metre berda jêre em ketin bin tehtekî û em sê heval li wir man.

Me mêze kir dengê çekan hat heval lêdan. Piştî 10 deqqe heval hatin, wê xwe berdabana jêrê, çawa li pêşiya me derbas

ser şîkêran tevgerandinê dijmin bişopînin ger tişteke çêbibe em yekser mûdaxale bikin. Ez, Heval Ruhal, Heval Cûdî em hersê çûn ser şîkêran. Ew şev heya seharê me hîç xew nekir. Em her li bendê bûn gel me termal jî nîn bû. Me guhê xwe çar vekirîbû me arazî gûhdar dikir. Me digot ger sizma bibe em yekser ferq bikin. Edî dijimin çawa fikirî ez nizamim. Me berdan çûn tepeya Koordîne me derbas kirin. Ev şev nehatin ser me, çûn tepe Koordîne li wir îndîrme çêbû. Pevçûn derket heval di tepeyê de bûn. Qederek dengê pevçûnê

bûn me got em li wir in. Zivirîn me mêze kirin, Heval Bêrîtan got “Hûn çi dikin li wir?” Me got “Em li benda we bûn. Ger hûn nehatibana em dîsa hatibana jorê.” Heval pir moral jî girtin. Atmosferekî pir cûda bû.

Dema me xwe berda dolê em çûn ber avê, dema heval avê vedixwarin min tenê wan mêze kir. Ev hevalên ku min bîranîne de behs kir, piranî şehîdin. Ama ev bîranîna bi hevalan re her bîraminda ye.

Dersim Katliamı

Dersim bölgesinin, Kürdistan tarihinde özgün bir yeri vardır. Denilebilir ki, Dersim topraklarına uzun yıllar tek bir düşman askeri ayak basamamıştır. Dersim Alevi bir bölge olarak aşiretler tarafından idare edilmektedir. İnanç bağından dolayı birbirlerinden elbette kopuk değillerdir. Osmanlı İmparatorluğu döneminden başlayarak daha önceleri Dersim’de onlarca saldırı yapıldığını da ekleyelim. Örneğin, 1797 yılında Kör Yusuf Ziyaeddin Paşa ismindeki Gürcü Osmanlı komutanı Kürdistan’a Beylerbeyi olduğunda, ilk yaptığı iş Dersim’de 150 aşiret önde gelenini Erzincan’da yanına davet ederek katletmesi oluyor. Buna benzer olaylar hep yaşansa da, Dersim bir gün bile Osmanlı’ya teslim olmamış

ve Osmanlı’nın boyunduruğunu asla kabul etmemiştir. Dersim’e 108 kez sefer yapıldığını söyleyen Türkçü Osmanlı aydınlarından olan Naşit Hakkı, “Devlet Dersim’e sefer etmiş ama zaf-er eyleyememiştir!” diye de eklemiştir.

Dersim’e uzun yıllardan sonra ilk kez 1938 yılında yabancı askerler ayak basacaklardı. Kürdistan’ın birçok yeri susturulunca sıra Dersim’e gelecektir. Önceleri Dersimle özel ilişki kurup Kürt Direnişleri’nde tarafsız kalmasını sağlayan Kemalist rejim, adım adım Dersim’e dönük saldırı hazırlığı başlatacaktır. Önce, ‘Tunceli Kanunu’nu, 25 Aralık 1935’te 2884 sayılı kanunu çıkaracaklardır. Dersim (Bileşik bir kelime olarak düşünüldüğünde gümüş kapısı ya da

gümüştan kapı anlamına gelir) ismi değıştirilecektir. Kendilerince ‘gümüş kapısını’ bir Tunç Eli’yle fethedecektir. Bunun için Dersim’in ismini Tunceli yapacaklardır. Kürdistan’da direniş ardından birçok yere Genel Müfettişlikler kurulur. Dersim birkaç il ile birlikte (Elazığ, Erzincan, Bingöl) birinci genel Müfettişlik içerisinde yerini alacaktır. Ancak gelecekte saldırılarını daha sağlam merkezileştirmek için Dördüncü Genel Valilik ve İstiklal Mahkemesi kurulacaktır. Başına ise Abdullah Alpdoğan getirilecektir. Alpdoğan, Koçgiri İsyanı’nı ve daha sonra İzmir’de Yunanlıların vahşice katledilmesinde birinci derecede rol almış olan Sakallı Nurettin Paşa’nın damadıdır. Alpdoğan, hem Dersim’in valisi hem de askeri kumandanıdır.

Elbette sömürgeciler yapmak istediklerini sadece Dersim’e özgü düşünmemektedirler. Dersim’e özgü kararname salt Dersim merkezini kapsamamaktadır. Bu kararname Dersim’e komşu Alevi yerleşim merkezlerini de içine almaktadır. Yukarıda dile geldiği gibi Dersim’in silahlarını iade etmesi istenir. Silahsızlandırma için kanun çıkarılır. Dersim silahlarını vermeyince kuşatılır ve ‘Yasak Bölge’ ilan edilir. Abluka ve yasak bölge ilan etmekle birlikte Dersim’in etrafına askeri kışlalar, karakollar kurulur. Mameki yani Manikan köyü -eskiden Mazgirt’e bağlı bir köy- Tunceli’nin yönetim merkezi olarak kullanılır.

Düşman Dersim’i çaktırmadan kuşatırken Dersim liderlerinden Seyit Rıza, Kemalist rejime bu durumun kaldırılması için mektup yazacaktır.

Askeri yapıların durdurulması ve savaş için yapılan tüm ulaşım çalışmalarının da bırakılmasını ister. Ayrıca Kemalist rejimin silahları toplama kararının da geri alınmasını ister. Fakat devlet Mülkiye Müfettişi Hamdi Beyin, Şubat 1926’da hükümete sunduğu bir raporda, “Dersim, Cumhuriyet hükümeti için bir çibanbaşısıdır. Bu çiban üzerinde kesin bir ameliye yapmak ve elim ihtimalleri önlemek, memleket selameti için mutlaka lazımdır” kararlılığıyla aldığı kararları uygular. Bunun için Seyit Rıza’nın dediklerine kulak asmayarak çalışmalarını sürdürecektir. Durumun giderek kritikleşmesi üzerine Dersimliler direniş başlatırlar. Kürdistan’da, 1930’lardaki direnişlerin en sonuncusu Dersim’dir. Dersim Harekatı öncesi Mecliste gerekli hazırlıklar yapılmıştır. Yöre halkından teslim edilmek üzere 200 bin silah istenmektedir. Bu arada Dersim’e tanınan özgün haklar kaldırılmaktadır. Çok bilinçlice yapılan bu tahrik, isyana teşvik ederek ezme planıdır. Nitekim sonradan geliştirilen, ‘Sel Hareketlerinin’ önceden planlanmış olduğu ortaya çıkmaktadırlar.

Devletin topyekûn yönelim hazırlıklarına rağmen birlik sağlanamamakta, birçok aşiret devlet yanlısı ve kimi de tarafsızlık adına yerinde durmaktadır. “20-21 Mart 1937 günü, Pah Bucağı ile Kahmut Bucağını birbirine bağlayan Harika Deresi üzerindeki tahta köprüünün Demenan ve Haydaranlılar tarafından yıkılması ve telefon hatlarının kesilmesi üzerine devlet aradığı bahaneyi bularak” Dersim’e karşı yıllardır yaptığı saldırı hazırlığını başlatır. Askeri hareket öncesinde ha-

vadan uçakla atılan 4 Mayıs 1937 tarihli bildiride bölge halkı teslim olmaya çağrılıyor, ‘Teslim edilenler veya kendiliğinden teslim olanlar dahi Cumhuriyetin adil muamelesinden başka hiçbir şey görmeyeceklerdir. Aksi takdirde, yani dediklerimizi yapmazsanız, her tarafınızı sarmış bulunuyoruz. Cumhuriyetin kahredici orduları tarafından mahvedileceksiniz.’ ihtarı yapılıyordu. Bu bildiriler ile daha önce dile getirmiş olduğumuz işbirlikçilerin araya girerek birçok aşireti pasifize etmesi sonucu çok sayıda aşiret silah bırakacaktır. Direniş kararı alan aşiretler ise Abbasan, Haydaran, Demenan, Yusufan ve Kureyşan

mak, kökünü kazımak için her türlü tertip hazırlanmaktadır. Sanmayın ki niyetleri bizi haraca bağlamaktır. Elazığ’a astığı astık, kestiği kestik bir paşa getirdiler. Şah Hızır’ın Dersim’ini, Tunceli adıyla şehir yapıp Ankara’ya bağladılar. Dersim’in bütün çevresine asker yığdılar. Baharda da Dersim’e saldıracağını artık uçan kuşlar bile öğrendi. Kullarımız can ve mal kaygısına düşmüşlerdir. Yollarda, köylerde çevirdikleri marabalarımızı yol, köprü ve okul inşaatlarında çalıştırmaktadırlar. Karşı koyanı döverler, söverler. Kullarımıza taş-toprak çektirirler. Maksatları aşikardır. Dersim’in her bir köşesini dağıtıp sürüm

“Kimi tanıklara göre Munzur günlerce kızıl akar”

aşiretleridir. Halbuki Dersim’de onlarca aşiret ve yüz binin üzerinde bir nüfusun bulunduğunu belgeler bize söylemektedir. Direniş kararı verilmeden önce Munzur Gözelerinde Seyitlerin ve aşiret reislerinin katıldığı bir toplantıda Seyit Rıza’nın, “Ağalar, Beyler! Artık anlaşılmıştır ki, Gazi Paşa bin bir belaları ile birlikte pusuda yatmaktadır. Dersimi yık-

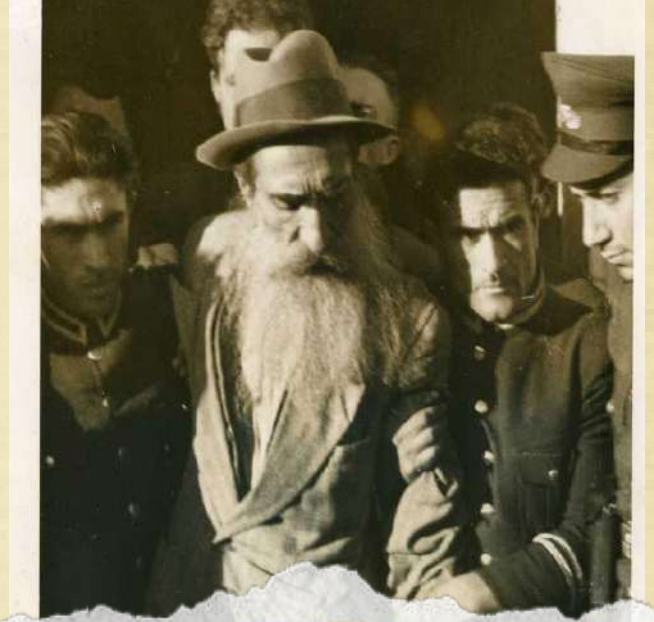
süründürmektir. Cebail’e yaptıkları muamele tüm Dersim’e indirilen bir şamardır. Yollar, köprüler bu sebeple kurulmaktadır. Pazara, panayıra inen marabalarımıza Türkçe konuşamaz diye niçin döverler, söverler. Dersim’i kökten değiştirmektir muratları” dediğini birçok sözlü belge bugüne ulaştırmıştır. Kıyasıya bir direniş ardından, 1937 yılında direniş hafızalar-

dan silinmeyecek bir şekilde bastırılır.

Kimi tanıklara göre Munzur günlerce kızıl akar. Çok vahşice bastırılan direnişte, işbirlikçi ve ihanetin gölgesi de eksik olmaz. Direnişin komutanı olarak bilinen Alişêr, 9 Temmuz 1937 Cuma günü Kafat (Ağdat) köyü yakınlarında kaldıkları bir mağarada (Palaxine) Zeynel, Rayber ve Efendi adlı kişiler tarafından katledilir. Alişêr'in başı Zeynel tarafından kesilerek Albay Nazmi Sevgen'e teslim edilir. Alişêr, sanki bu durumu daha önce görmüşçesine şiire dökmüştür:

***“Ol Yezid'in fikri Dersim'i vura
Silahlar toplatıp çöllere süre Zalimler,
zannetme bu size kala İnşallah bir***

ve nice yiğit direnişçi çeşitli komplo- larla katledilmişlerdir. Seyit Rıza'nın bir nevi kolları kırılmıştır. Bu şartlarda, 5 Eylül 1937 tarihinde Seyit Rıza

*“Seyit Rıza gururla idam sehпасına doğru
ilerler ve celladı iterek ipi boynuna geçirir”*

***Eroğlu meydana gele Hak yolunda
intikam ala...”*** Erzincan Valisi Seyit Rıza'ya haber göndererek, devletin Dersimlilerin isteklerini kabul edeceğini iletir. Seyit Rıza büyük insan ve komutanı olan Alişêr'i kaybetmiştir. Dr. Nuri Dersimi ise Dersim'de yapılan katliamları dünyaya duyurmak için Dersim'de ayrılmıştır. Ve yukarıda ifade ettiğimiz gibi büyük oğlu Bra İbrahim

birkaç arkadaşıyla birlikte Erzincan'a gitmek için yola çıkar. Yolda karşılaşacağı bir askeri birliğe valinin kendisini istediğini söyleyecektir. Askerler onu ve arkadaşlarını valinin yanına getirirler. Seyit Rıza ve yoldaşları burada tutuklanır. Toplam 58 kişiyle birlikte Seyit Rıza da yargılanır, hem de alelacele. Mahkeme 11 kişiye idam kararı verir. Ancak öyle

bir oyun yapılır ki; eşine insanlık tarihinde az rastlanır şekilde düzmece bir mahkemeye gece yarısı etraf ısklandırılıp, gündüz süsü verilerek 7'si idam edilir. Dört kişi yaşlı oldukları için idam hükümleri 30 yıl hapse çevrilir. Seyit Rıza ise 18 Kasım 1937 (bazı yerlerde bu tarih 15 Kasım olarak geçiyor) tarihinde Elazığ Buğday Meydanı'nda infaz edilir. Seyit Rıza gururla idam sehпасına doğru ilerler ve celladı iterek ipi boynuna geçirir. Sandalyeye ayağı ile tekme vurup kendi infazını kendisi gerçekleştirir. Diğer infaz edilen altı Kürt direnişçisinin isimleri ise Resik Hüseyin, Seyd Wuşên, Fındık Ağa, Hasan Ağa, Hasan, Ali Ağa'dır. Tuhaf gelebilir ama Seyit Rıza'nın kendi ayağıyla sandalyeye tekme vurarak ölümün üstüne gitmesini bizatihi bu kirli senaryoyu hazırlayanlardan biri olan Sabri Çağlayangil söyleyecektir. *"Seyit Rıza'yı meydana çıkardık. Etrafta hiç kimse yoktu. Ama Seyit Rıza meydan insan doluymuş gibi sessizliğe ve boşluğa bağırdı: 'Evladı kerbelayıh. Bihatayıh. Ayıptır. Zulümdür. Cinayettir' dedi. Benim tüylerim diken diken oldu. Bu yaşlı adam raprap yürüdü. Çingeneyi itti, ipi boynuna geçirdi, sandalyeye ayağı ile tekme vurdu ve kendini astı. Gömüleceği yer türbe olmasın diye cenazesi de yakıldı..."* diyen Sabri Çağlayangil'in ta kendisidir. Dersim Katliamı'nın tanıklarından olan başka bir isim ise Dersim Katliamı'nda Albay olarak görev yapan Hulusi Yahyagil'in söyledikleridir: *"1938'de bizi Dersim İsyanı'nı önlemeye ve bastırmaya memur etmişlerdi. İsyan dedikleri şey de, bazı dağ köyləri*

o yıl vergi vermemişti. Bize verilen emir ise tek kelime idi: İmha. Vergi vermedikleri için yok etmek... Bu düşünceyi, bu uygulamayı kim yapabilir? Zorbalar, insanlık suçunu işleyenler. Elbette vergi işin bir yönü; gerçek neden Dersim'i Türkleştirmekti. Ben kıta komutanıydım, bize verilen emir, canlı hiç bir şey bırakmayın şeklindeydi..." Ve tabii ki Dersim Katliamı'nda savaş pilotu olarak yerini alan Sabiha Gökçen'in, *"Bombalama sırasında benim için insan önemli değildi, hareket halindeki her şey benim için hedefti"* sözlerini de ekleyelim. Seyit Rıza'nın idam sehпасına giderken söylediği, *"Evlad-ı Kerbelayız, bihatayız, ayıptır, zulümdür, cinayettir"* sözleri gibi, *"Ben sizin yalan ve hilelerinizle baş edemedim. Bu bana dert oldu. Ben de sizin önünüzde diz çökmedim, bu da size dert olsun"* sözleri de tüm Kürtlerin belleğinde halen taptaze durmaktadır. Direnişin liderleri katledildikten sonra ağırlıklı olarak direniş sona ermiştir. Ancak 1938 yılına kadar farklı yerlerde parça parça da olsa direnişler sürdürülecektir. TC'nin amacı bir direniş bastırmak değildir. Kaldı ki, bir isyandan ziyade TC'nin saldırılarına karşı geniş bir sahada, Dersim bir bütün olarak direnişe geçmiştir. Meşru savunmadan başka yapılan bir şey yoktur. Belirttiğimiz gibi parça parça direnişler, Seyit Rıza'nın idamı ardından da devam edecektir.

GELOS TU DIZANI?

Dêşengê TKP-ML İbrahim Kaypakkaya kîjan dîrokê de bi îşkence hat qetilkirin?

- A) 18'ê Gulanê 1972   B) 6'ê Gulanê 1972   C) 18'ê Gulanê 1973
D) 6'ê Gulanê 1973

Kîjan heremê Kurdistanê de hinar pîroz tê dîtin?

- A) Hewreman   B) Tolhildan   C) Behdînan   D) Serhed

Rêber Apo ji bo kî got "rihê min ê veşartî?"

- A) Hakî Karer   B) Halîl Çavgûn   C) Mazlum Doğan   D) Kemal Pîr

Radio Êrivanê li kîjan welatî de ket weşanê?

- A) Ermenîstan   B) Kirgizîstan   C) Kurdistan   D) Rusya

Beyaz bir t llbent istiyorum Kürdistanlı kadınların g zya larından.
Kürdistan'a toprak olan gerillaların kemiklerini örtmek için
ve, yola d   yorum.

temmuz ortasındayım, y re imin Kerbel 'sına bir yudum su arıyo-
rum... tozlu  ınar yaprakları, üzerimize ya an toprak, ve    lerimiz
bulu turuyor bizi.

lacivert bir gecede, rüzgarın sofrasına ba da  kuruyorum.
korkuyorum, yıldızsız geced n yıldızları tanımaktan.
ışıktan ... ı ıksızlıktan... k r oluyorum

avucumun ortasında bir yıldızın izdüşümü,
ve baktıkça büyüyen bir buz da ı.
kuşlar    yor,  ı  düşüyor y re in üstüne.
oysa temmuz diyorlar... bu daylar yanıyor batıda-güneyde.
buzullar eriyor. yer yarıyor... toprak a .
seni alıyor, alıyor, hep alıyor.

bulutlar düşüyor toprağın ba rına
yağmur, gözyaşı, kan ve ter...
köpekler uluyor. pep k ku ları susuyor.
bir yaprak düşüyor toprağın ba rına... yer yarıyor,
...
toprak  rtmesin seni bu yara kalsın
zamanın ve kalbin üstünde.

Ve sen...
alnının  atından vurulmuş,  lmemi sin.
zamandan bir  ıra yakmı sın gözlerinde.
ışığında bir  a  kendini  a ırıyor şimdi-
yükün ağır...
tüm bayrakları, anlaşmaları almı sın omzuna,
co rafyaları, haritaları...
ve tüm savaşları koymu sun üstüne, kimini tüketip atmak
kimini büyütüp bayramla tırmak niyetindesin .Yükün ağır...

Uzay çağında bir klan üyesisin
kefîyen, silahın, kalemın, aşkın ve intikâm yeminin..
neyin var neyin yok omuzlamış, yola çıkmışsın
geride hiçbir şey bırakmıyorsun . Elinde, baharı tamamlamış bir meşe dalı,
topraktaki izleri siliyor, yüreğine alıyorsun. ve yükün ağır...

ağutlardan marşlara uzanan bir türkölü yürüyüş
yerine varamamış bir selam. Issız gerilla ikliminde sessiz bir pınar akışı..
şimşekler çakarken dağ başlarında, bir çift gözün namluda ışıması..
omzunda hepsi.
yükün ağır...

kiminin bir adım ötesini göremediği bir çağda,
fezadan görünen bir dağ silsilesinin yamacındasın,
yoksun diyorlar, varsın, kadim bir toprakta kök olmuştun,
konuşuyor, gülüyorsun. yüreğin yanıyor, ağlıyorsun,
kendî kavminin koparılmış dili oluyorsun savaşıyor, ve kanıyorsun.

gün doğuyor, kuşlar susuyor,
şimdi güneş, rüzgar, toprak ve su, seni konuşuyor,
ırmakların akışında senin sesin,
sonsuz sıradağların yankısında adın söyleniyor,
bilmezsin kaç zamandır çağırdığını,
bilmezsin hangi dilde olduğunu.
çağırdığını bilirsin bir tek,
yolları kader, yola dair tüm bilmeleri kendin bilirsin,

vadileri ve sıradağlarıyla ülkeme benziyorsun...

göğün kalbini yurt tutmuş bulutlara,
köklerden kendine bir yol inşa eden yapraklara,
çiçeklerin ortasında meyveye duran o zerre cânâ,
ateşe....

toprağa benziyorsun...

çatlamaş toprağa düşen bir damla su oluyorsun,

ve

suya düşen kıvılcım...

Dilzar Dîlok

JÎ BO KURDAN GIRÎNGIYA RADYO ÊRÎVANÊ

Di serdema ku teknolojiyê ewqas bandor li ser têkiliyên mirovan çênekiribû, beşên kurdîyên radyoyên Bexda, Qahîre û Êrîvanê ji deverên ‘dûr’ dengên stranbêjên kurdan di malên kurdan de didan guhdarkirin. Ev radyoyên ku bi armancên cuda cuda hatine damezrandin, xwe ji van armancên avakirinê rizgar kirin û bûn sebebê belavbûna dengên kurdî.

Kurdî qedexe bû, heta navê kurdan jî li hinek dewletan qedexe bû. Tenê qutîkeke biçûk hebû ku dengê Karapetê Xaço, Şeroyê Biro, Meyrem Xan, Aslîka Qadîr, Zadina Şakir, Efoyê Esed, Ahmê Çolo, Egîtê Cimo, Aramê Tigran ve M. Arîfê Cizrawî jê dihat û teva-hiya gund li xwe vedihewand. Radyo bû ya ku bêhna xelkê derdixst û dihişt di nava qedexeyan de bikarin dengê xwe, dengê dengbêjên xwe û dengê kurdiya dêrîn bibihîzin.

Heta sala 1930 ti amûrên radyoyê nehatibûn deverên kurdan û yekem amûra radyoyê jî hatiye bajarê Silêmaniyê. Ew radyo li qehwexaneyêke bi navê Heme Req hatibû bicihkirin û kurd êvarî diçûn wê qehwexaneyê ta ku li wê qutîka diaxivine guhdarî bikin bê ku ti tiştî ji zimanê wê fêm bikin.

Piştî ku weşanên radyoyên kurdî dest pê kir, kurdan bi taybetî dewlemendên wan dest bi kirrîna amûrên radyoyê kir ta ku di

nav qedexeya ziman, çand û wêjeya kurdî de bikarin hinekî bêhna kurdahetiyê, çandeya kurdî û kelepura kurdî bibihîzin û li ber dengê dengbêjan şevbihêrkên xwe bikin.

Ew amûra radyo li cihê herî xweş ê malê dihat bicihkirin. Jixwe tenê yek yan du amûrên radyoyê li gundekî mezin dihatin peyda kirin ku gundî hemû diçûn wê malê ta ku lê guhdarî bikin. Gava saeta nûçeyên radyoyê dihat, ew mal tijî mêvav dibû ta ku li deng û behsên cîhanê û Kurdistanê guhdarî bikin.

Jixwe ew çandeya ku radyoya bav û kalên me her radyoya xwe ya biçûk datanî ber guhê xwe û pê dilîst ta ku frekansa rast zeft bike jî ji wan serdemên qedexeya tund hatiye ku wan hewl dide dengên kurdên di nav sînoran de dabeşbûyî bibihîzin û bizanin bê rewşa welatê wan çi ye.

YEKEM RADYOYA KURDÎ

Yekem radyoya bi zimanê kurdî di salên 1923-1929an de ji Yekîtiya Sovyetê dihat kirin. Amir Hesênpir di pirtûka xwe “Netewperwerî û Ziman li Kurdistanê” de wiha dibêje: “Li gel ku amûrên radyo negihiştibûn Kurdistanên Tirkîye, Îran û Iraqê jî, Weşanên yekem ên radyoyê yên bi zimanê kurdî li herêma kurdî a xweser a li YKSSyê hatibû damezirandin dest pê kir... Belam ti agahi-

yên berfireh derbarê van bizavên pêşî de tine.”

Herwiha di heman çavkaniyê de tê gotin ku Radyoya El-Şerq El-Ednayê jî weşana bi kurdî kiriye lê ev agahî nehatiye piştrastkirin. Hesên-pûr di heman pirtûkê de derbarê vê agahiyekê de wiha dibêje: Lê gorî agahiyekê, yekem weşana radyoyê bi zimanê Kurdî di radyoya Şerq el-Ednayê(Radyoya Ereban ya Rojhilata Nêzik) ku li Jaffayê alîyê Brîtanya ve hatibû damezirandin de dest pê kiriye. Lê ji bilî Edmond’s (Kovara Hawar jî jî tê de-ku Hawar de derbarê radyoyên kurdî ên wê demê de car car agahî didan) ti agahî di çavkanîyen din de derbarê vê radyoyê de tine. Çapemeniya kurdî cara yekem sala 1943an behsa vê radyoyê kir. Bi qasî tê fêmkirin, gava şer bi dawî bû, vê radyoyê weşana xwe rawestandîye”.

Belam sê radyoyên giring hene ku ji ali-yên ne kurdan ve hatibûn vekirin lê wan weşana xwe bi kurdî dikir: Radyoya Bexdayê, Radyoya Êrîvanê û Radyoya Qahîreyê.

DÎROKA RADYOYA ÊRÎVANÊ

Beşê kurdî yê Radyoya Êrîvanê di 1ê rêbendana sala 1955ê de dest bi weşanê kir. Dêrsim Oremar derbarê vê radyoyê de wiha dibêje: Wê di 1-ê çileyê sala 1955-ê de dest bi weşanê kir û heya roja îro didûme. Di navbera wan salan de bi deh-an rewşenbîrên kurd weke: Casimê Celîl, Xelîlê Çaçan Muradov, Nûra Egîd Polatova, Hamoyê Rizgo, Mirazê Evdo, Mikayîlê Reşîd, Şikoyê Hes-en, Wezîrê Eşo, Fêrîkê Ûsiv, Ehmedê Gogê, Şeroyê

Biro, Egîdê Cimo, Reşîdê Baso, Keremê seyard û htd. bi deng û hunera xwe çanda gelê xwe belav kir û her şev dibûne mêvanên malên Kurdan.

Li Ermenistanê (ve demê de girêdayî Rûsyaya Sovyet bû) salên 1950î de di Radyoya Êrîvanê de weşanên Kurdî dest bi kiribû. Weşanên Radyoya Êrîvanê bi temamî zarava Kurmancî dihat kirin. Di Radyoya Êrîvanê de gelek dengbêj û stran-bejên Kurd wek Mihemed Arif Cizrewî, Kawis Axa, Hesên Cizrewî, Hesên Zîrek, MeyremXan û gelek dengbêj û stranbejên bi navûdeng gihan û vê radyo pêşketin û belav bûna mûzîka Kurdî de roleke bingeîn lîst. Radyoya Êrîvanê beşa Kurdî bi xebat û keftûleştên giran ên kesên wekî Heciyê Cindî, Emînê Evdal, Casimê Celîl û Xelîl Muradov di sala 1955an da dest bi weşana xwe kir. Bi taybetî keda Casimê Celîl û Xelîl Muradov şayanî pesindanê ye. Casimê Celîl yekem berpirsiyar e radyoyeyê. Piştî wî, dema berpirsiyariya Xelîl Muradov e, ku 20 salî berpirsiyarî kiriye. Eznîva Reşîd ku jina Xelîl Muradov e piştî bêjerango spîkeriya 20 salan di sala 1980’yî de ji ber temendirêjiya xwe dest ji karê radyoyê dikişîne.” Di dema Casimê Celîl û Xelîl Muradov da radyo dibe deng, bilûr û awaza bi sedan dengbêj û saz-bandên navdar ên wekî Gerabetê Xaço, Şeroyê Biro, Seîdê Şamedîn, Reşîdê Baso, Memê Kurdo, Efoyê Esed, Egîdê Têcir, Memoyê Silo, Şibliyê Çaçan, Xana Zazê, Asa Evdile, Belga Qado, Hovhannes Badalyan, Aram Dîkran, Feyzoyê Riza, Egîdê Cimo, Xelîlê Evdile û Şamilê Beko hwd..

